

PÒRTULA

NUMERO 199, ABRIL 1998

Imatges de la Fira del Fang
Artistes dels Garrovers
Guillem Rosselló Bordoy, guardià de l'antigor
Conflicte al polisportiu de Sa Cabana
Antoni Montilla, vetlada amb l'oposició

Informatiu de Marratxí

**PRENSA
CORONA**

**Comunicació
i Cultura
de Marratxí**

C/ d'Albert Castell 27, 1esqu
07141 Pòrtol
Redacció
Tel. 79 78 70 / 60 24 63
Fax 79 74 36
E-Mail: portula@mx3.redestb.es
Distribució, Publicitat i
Subscripcions Tl.60 31 44

COL·LABORADORS

Tolo Aguilar Jofre
Sebastià Bennasar
Catalina Bestard
Joan Borda
Guillem Bosch i Roca
Joan Cervantes
Maria I. Deyà
Pere Estelrich i Massutí
Elena Femenia
Josep Franco
Joan Frau i Coll
Francisca Juaneda
Joan M. Lladó
Guillem Massot i Capó
Joana Maria Matas
Josep Nigorra
Josep Lluís Pol i Llompart
Rafel Pons
Rafel Ramis
Antoni Roca i Jerez
David Roca
Vicenç Sastre
Joan Carles Serra
Gabriel A. Vich

DISTRIBUCIÓ, PUBLICITAT

Antònia Rosselló
Jaume Rotger

CONSELLEditorial

Pere Amengual i Bestard
Miquel Bosch i Auba
Josep A. Calvo i Femenies

REDACCIÓ

Cati Bisquerra
Daniel Mas

MUNTATGE

Xisco Campins

DIRECCIÓ/COORDINACIÓ

Biel Massot i Muntaner

Imprès a Arts Gràfiques Xisco
D.L.: PM 529/81

PORTADA

Can Vent a la Fira del Fang
(foto, Tolo Aguilar)

Durant el mes passat ...

• En Fageda va decidir canviar el nom de La Rambla... per afegir-hi que serà dels Ducs de Palma....

- Pau a Iraq
- En Bill Clinton, ple d'escàndols...

• Els partits espanyolistes, decidiren que a la reforma de l'estatut, de nacionalitat res de res.

- En Màtignes va parlar en espanyol a la fira ITB de Berlín.

• En "Fernando" Aguiló, no parlà català ni a l'entrevista que li va fer Catalunya Ràdio.

- Seguí la polèmica de les benzineres

- Renegociat el "medicamentàs".

- L'himne de la Universiada serà multilingüe...

• Balears, un dels llocs on el nou ensenyament dóna pitjors resultats.

- Morí Antoni Pons
- La inflació, a mínims històrics

• Es va dir que Iberia podria dur el centre de revisió d'avions a Mallorca.

- Fira del fang

GAVIM

Els articles publicats expressen, únicament, l'opinió de llurs autors, els quals es fan responsables del contingut.

La Redacció no s'identifica necessàriament amb el contingut dels escrits publicats.

**Prioritzam els originals segons urgència, interès general, importància relativa, brevetat i ordre de recepció.
(Per cartes, opinió i creació aconsellam mig foli d'extensió; un com a màxim).**

**Data màxima de recepció d'originals:
20 de cada mes**

Que consti en acta...

◆ La disputa Montilla-Obador ha acabat com la processó de la moixeta, ni ella ha rectificat ni ell ha exigit res més.

◆ La moguda que ja comencen a organitzar alguns partits.

◆ El primer llibre de poemes de Josep Antoni Calvo.

◆ L'aparició de Marratxí-Mail, informatiu electrònic i agenda.

◆ La programació per al dia del Llibre.

◆ La neteja d'un sector del torrent de Coanegra.

◆ El renovat èxit de la darrera edició de la Fira del Fang.

◆ La gran quantitat d'obres que hi ha a tot Marratxí.

◆ Les queixes per la brutor que deixen les obres del clavuegaram al Pla de na Tesa.

◆ La manca d'informació sobre el resultat oficial de les investigacions en relació a les activitats nocturnes durant les oposicions de policia. Fa un any, ja?

◆ La necessitat d'una oficina tècnica de Correus i la continuïtat i demostrada pardaleria dels seus dirigents.

◆ Les constants denúncies del GOB pels vols rasants damunt Pòrtol, malgrat totes les falses promeses de Meaurio, amo de son Bonet.

LA MOSCA BARRUDA

NO ES POT CRIMINALITZAR EL FET DE PENSAR I VIURE EN CATALÀ - SUPORT A J. PALOU

ES MIRALL, TOT A PUNT PER COMENÇAR LES OBRES

Després del ple municipal del dia 10 de març, els multicines d'Es Mirall ja només han d'esperar la concessió de la llicència d'obres per tirar endavant aquest macroparc d'oci.

Al ple es va aprovar l'estudi de detall que havia demanat l'Ajuntament de Marratxí a través dels seus serveis tècnics. Aquest estudi es refereix al conjunt de metres edificables i a les unitats edificatòries de la finca. En un principi es preveu construir tretze edificis, el principal i únic projectat és el que albergarà les 24 sales de cinema, aquest edifici tindrà una superfície total de 13.000 m². Les altres dotze unitats edificables es situaran entre els 5.000 i 6.000 m², el que suma un total de més de 70.000 m² d'edificis. Després del ple, per poder donar la llicència d'obres definitiva només manca la solució d'una sèrie de deficiències tècniques per part dels constructors.

Un ple farcit d'acusacions personals

En el ple on es va dur a terme la discussió de l'estudi de detall d'Es Mirall els polítics es dedicaren més a desqualificar-se mutuament que no a discutir el tema en qüestió, així doncs les acusacions i desqualificacions més greus sorgiren entre el regidor de cultura i portaveu del grup municipal del PSOE, Miquel Coll i el regidor del PSM, Rafel Crespi.

Tot va començar amb la intervenció

del regidor nacionalista Rafel Crespi que més que demanar comptes del punt que es debatia, va començar a contar una historieta, com darrerament fa als plens, on fa molta literatura però amb poc contingut pel que és debat. Entre el que va dir destaca l'acusació al PSOE de continuar amb la tasca duita endavant per Guillem Vidal, ex-batle de Marratxí. Crespi apuntava "aquests terrenys haguessin pogut desclassificar-se en un moment determinat i es va perdre una oportunitat històrica".

En contesta a les acusacions de Rafel Crespi, Miquel Coll qualificà la intervenció d'aquell com a de "rondalla" i apuntà que "jo estic disposat a veure aquest tema des d'un parell de punts de vista, és a dir, pot ésser tècnic, una mica com ha fet Miquel Rosselló, però el que és més difícil és suportar segons quines lliçons, i sobretot segons quines lliçons de segons qui". Continuant amb les acusacions cap a Rafel Crespi, el portaveu socialista recordà que ell -Crespi- tampoc haviaprescapposició contrària en el moment que

Fins quan?

No poden criminalitzar-nos per pensar i viure en català.

Per això donam el nostre suport a Josep Palou pel que fa a la defensa cívica dels drets lingüístics, culturals i nacionals de Mallorca.

Per això denunciem els intolerants i prepotents de mentalitat colonialista que ens volen convertir en marginats en el nostre propi País.

Per això denunciem la política lingüística del Govern Balear, promotora d'una fictícia convivència, basada en la folklorització de les nostres arrels, de la nostra llengua i de la nostra cultura.

Per això denunciem l'absurd que contempla com a dret i deure l'ús d'una llengua externa i arracona a l'opcionalitat l'ús de la pròpia.

Per això, finalment, denunciem la positura lingüística sucursalista de la majoria dels partits polítics, obsessivament més pendents de les directrius dictades des de la seva metròpoli que dels interessos reals del poble que haurien de representar.

**E
d
i
t
o
r
i
a
l**

es varen aprovar les NN.SS. del 87 i es va incloure la urbanització d'Es Mirall.

Finalment, Martí Serra va intervenir per al·lusions i va assegurar que el grup socialista al que pertany havia aturat les urbanitzacions il·legals i no havia permès augments de la zona urbanitzable evitant declaracions d'interès social.

R.-

MARRATXÍ-MAIL, INFORMATIU ELECTRÒNIC

Així es diu un nou servei informatiu, setmanal i gratuït, que Comunicació i Cultura de Marratxí ha posat en marxa a través del correu electrònic d'Internet.

Marratxí-mail surt amb la idea de suplir el buit deixat per l'edició quinzenal de Pòrtula i alhora possibilitar una comunicació més directa i ràpida amb els lectors.

Mentre el sistema del futur no estigui a l'abast de tots també se'n fa una edició en paper per fer arribar l'actualitat de Marratxí a tots els interessats.

Marratxí-mail s'inicià el 28 de febrer i fins ara ja duu 8 números editats en paper. La versió electrònica es complementa amb una agenda d'activitats que, de moment, s'actualitza dos o tres pàgines per setmana.

Qualsevol que estigui interessat en la recepció del full informatiu que ho comuniqui a la Redacció.

Antoni Juan Amengual (Gestor - Assessor - Agent)

COMPRA
VENDA
LLOGUER } **FINQUES**

Camí de n'Olesa 74 A
Tel. / Fax: 60 27 54 Sa Cabaneta

(1 D'ABRIL) 16 DIES PERQUÈ EDUCACIÓ DEMOSTRI QUE MARRATXÍ TENDRÀ INSTITUT

Imatges de la Rua de Pòrtol i de l'Enterrament de la Sardina

Pastisseria - croissanteria **BON JORN**

*Pa calent tot el dia
Servei de cafeteria
Hamburgueses i salsitxes
Xocolata amb xurros*

Vos esperam gràcies

C/ Albert Castell, 1 Tel. 79 78 78 Pòrtol

Nou horari, 7 a 22 h.
Dilluns de 7 a 10 del matí

NO ES POT CRIMINALITZAR EL FET DE PENSAR I VIURE EN CATALÀ- SUPORT A J. PALOU

LA TERRA DEL FANG MOR DE CIMENT

Aquest és el lema que el GOB de Marratxí va utilitzar durant l'acte d'inauguració de la Fira del Fang per protestar contra l'abús de la construcció al nostre terme.

El GOB verifica que segle rere segle la terra de Marratxí ha estat la matèria primera que han fet servir els ollers per crear; ha filtrat la pluja que alimentava els aqüífers subterranis, i ha proveït de gran quantitat de recursos els seus habitants.

En canvi ara es pot denunciar que la terra del fang mor ofegada per la gola urbanitzadora i mor abandonada per un ajuntament que no ha mogut ni un dit per aturar un creixement absolutament irracional.

El GOB ha agafat aquest nou camí de la protesta pública després de veure que les instàncies i les denúncies no serveixen per res. A partir d'ara seguiran amb les instàncies però també cridaran l'atenció de la gent amb actes públics per conscienciar dels perills que amenacen Marratxí dia a dia.

Centre d'estètica Isabel Mª Cañellas

Aquest centre us informa que, a més dels seus serveis habituals (massatges esportius per homes i dones, massatges relaxants, anticel·lulítics, circulatoris,...), inaugura dues noves instal·lacions:

SAUNA i BANYS D'HIDROMASSATGE.

La sauna consisteix en la utilització d'una cabina de calor que té efectes depuratiu, antiinflamatori i d'eliminació de toxines.

Els banys d'hidromassatge consisteixen en l'ús de diferents raigs d'aire i aigua a pressió, els quals produeixen un suau estímul circulatori antiestressant i un efecte sedant.

Per a més informació, crida al telèfon 79.42.86.

L'aula d'informàtica, excel·lent novetat

Col·legi Pius XII

Escoleta
Educació infantil
Primària
ESO
(BUP i COU)

Caminam cap al futur

Aving. Gaspar Bennàssar, arquitecte, núm 33
Tels 75 17 94 / 75 15 72 // Fax 20 03 40
Ciutat de Mallorca

Succeirà

JOCS DE ROL

Per a joves a partir dels 13 anys a les 16 h. al Polisportiu Es Garrovers
"Medieval", dia 12 d'abril
"Futurista", dia 19 d'abril.

EXPOSICIONS

"Recerques", olis i aquarel·les de Rosa Mª Sendra. Del 17 IV al 2 V a S'Es-corxador.

Olis de Luciano Valls, d'Es Pont d'In-ca. Al Centre social del Polisportiu Es Garrovers. Del 18 IV al 3 V.

DIADA DE PANCARITAT

Diumenge 19 d'abril a Sa Cabaneta amb paella i concurs de panades.

ARA SÍ, AMB EL SAHARA

Dia 24 d'abril al Cine de Pòrtol, festa solidària a favor del referèndum per l'autodeterminació del poble saharià.

DIADA DEL LLIBRE

Dia 25 d'abril a partir de les 10 h. a la plaça de s'Estació del Pont d'Inca.

EXCURSIÓ A ARTÀ

Dia 26 d'abril l'A.V. de Sa Cabaneta anirà al puig den Porrassar, tranquil·la excursió que puja al germà bessó de l'Ofre a Llevant (300 m). A les 9, com sempre.

PAELLADA VÈ ANIVERSARI

Al polisportiu Es Garrovers. Organitzada per Sa Fullarasca, el grup de voluntaris i l'Associació de Veïnats. A les 14 h. 1000 ptes adults, 750 nins. Acabarà amb ball de bot.

QUINTOS DE PÒRTOL

Dia 2 de maig a les 22:30 a s'Escola Vella.

(1 D'ABRIL) 16 DIES PERQUÈ EDUCACIÓ DEMOSTRI QUE MARRATXÍ TENDRÀ INSTITUT

“Recerques”

olis i aquarel·les de Rosa Mª Sendra

Del 17 IV al 2 V a S'Escorxador

Inauguració, 17 IV a les 20 h.

De dimarts a dissabte, de les 18 a les 20 h.

i festius de les 11 a les 13 h.

Horari de les biblioteques públiques municipals

Biblioteca d'Es Pont d'Inca (S'Estació)

De dimarts a divendres de 17 a 20:30 hores.

Dissabtes de 10 a 14 hores.

Biblioteca de Pòrtol (CPC Costa i Llobera)

Dilluns de 16 a 20:30 hores.

Dimarts i Dijous de 15:30 a 17:30 hores (alumnes) i de 17:30 a 20:30 hores.

Divendres de 9 a 14 hores.

Biblioteca d'Es Pla de Na Tesa

Dilluns, Dimecres i Divendres de 16 a 20:30 hores.

Dissabtes de 10 a 14 hores.

Programació de pel·lícules del mes d'abril Centre Cultural Es Cine (Pòrtol)

5 abril, 18 h	The borrowers
5 abril, 20:15 h	The borrowers
11 abril, 21:30 h	Pactar con el diablo
12 abril, 19 h	Pactar con el diablo
17 abril, 21 h	Titanic
18 abril, 21 h	Titanic
19 abril, 19 h	Titanic
25 abril, 21:30 h	Un llo padre
26 abril, 19 h	Un llo padre

Diada del Llibre

25 d'abril, Biblioteca d'Es Pont d'Inca (plaça de s'Estació)

10.- Muntatge de parades de llibres i revistes de segona mà

11.- Obertura de la diada, amb exposició de llibres de text antics

12.- Taller “Coneixem Lorca”, en commemoració de l'any Lorca, a càrrec de Nati de Grado

12:30.- Actuació de Titelles

Cloenda: es premiarà el llibre de text més antic

**Biblioteques municipals
Ajuntament de Marratxí
Àrea d'Educació i Cultura**

Es Pont d'Inca, amb problemes d'aigua

Durant el mes de març els pontdinqers hem sofert problemes d'aigua durant tres dies seguits, a diverses hores del dia i a diferents punts del nostre poble.

Els problemes de manca d'aigua els ha causat una ruptura de certa importància feta per una de les màquines de gran tonatge que fan les obres d'uns col·lectors.

Per sebre quina era la principal causa o problema vaig entrevistar el batle de Marratxí, Miquel Bestard, i això és el que em contà.

Quins problemes de manca d'aigua ha tingut Es Pont d'Inca durant aquests dies?

El problema l'hem tingut durant certes hores del dia i no durant tres dies seguits com diu la gent. L'avaria s'ha produït perquè estan duent a terme un sanejament d'aigües brutes per recollir totes les urbanitzacions, des de Cas Capità fins el Torrent Gros. Malgrat estassin avisades, hi hagué una errada i les màquines que estan fent les obres causaren les avaries. Des de la meua posició de batle reconec que ha estat un problema molt greu i he pres la decisió de posar unes claus de pas perquè això no torni a passar. També deman disculpes, encara que el ciutadà ha d'entendre que aquestes coses poden passar i que ja s'han pres mesures per evitar-ho.

Com he pogut sebre, ha rebut moltes crítiques, què n'opina?

Sé que n'he rebudes moltes, de crítiques, però hi ha hagut ciutadans que han parlat amb mi i han entès perfectament el problema. Si els ciutadans que m'han criticat haguessin parlat amb mi, crec que aquestes crítiques s'haguessin pogut evitar.

Pot tornar a ocórrer una avaria com aquesta?

Si en el casc antic d'Es Pont d'Inca torna a passar això, puc assegurar que tot el poble no es quedarà sense aigua.

Gràcies, senyor Bestard.

Rafel Pons

Els petits del col·legi Santa Teresa celebren el seu carnestoltes

Com ja és habitual durant el mes del carnestoltes (febrer), els petits del col·legi celebren la seva pròpia festa amb una petita Rua pels principals carrers d'Es Pont d'Inca per acabar al pati de l'escola, lloc on celebren una festa amb llepolies, garlandes i molta alegria.

A la festa de carnestoltes cada classe d'educació infantil i del primer cicle d'educació primària es disfressa de distints temes infantils. Aquest any els nins anaven disfressats d'abelles, cavalls, contes, dàlmates, óssos panda,... El total de nins d'edats compreses entre els 3 i els 8 anys disfressats era d'uns 175 aproximadament. Les fesses foren realitzades pels propis nins i nines amb l'ajuda de les seves professores. El cost de les fesses és molt baix perquè les realitzen amb paper, cartolina, diaris,...

Per acabar vull donar l'enhorabona a la direcció i el professorat del col·legi Santa Teresa per la tasca que realitzen amb els nins i nines i amb el poble en general. Seguiu així per molts d'anys!

R. P.

Atracament al forn d'Es Pont d'Inca

El matí del passat diumenge 22 de març, a les 12 hores aproximadament, un individu d'uns trenta anys atracà la dependència de l'establiment públic del forn de Es Pont d'Inca, més conegut pels veïns com s'Estanc. L'individu empenyé la dependència i robà la caixa, a la qual hi havia unes 30.000 pessetes aproximadament.

Ens posarem en contacte amb els cossos de seguretat existents, els quals contaren que aquest individu no és del terme de Marratxí i que, a partir del mateix dia de l'atracament, s'ha posat un dispositiu especial de la guàrdia civil i la policia local per tal d'efectuar la detenció d'aquest individu. Segurament l'agafaran aviat perquè deu estar fitxat per altres delictes que ha comès anteriorment.

Ramon

Vista Alegre, nº 5

Sa Cabaneta

Tel. 60 22 44

Oliver

Mestre d'obres

La gent gran fa una torrada

A principis del mes de febrer l'Associació de Gent Gran d'Es Pont d'Inca organitzà una gran torrada per celebrar les obres de reforma del local d'aquesta associació.

A aquesta torrada hi assistiren les primeres autoritats municipals, els quatre presidents de les associacions de gent gran del municipi i altra gent relacionada amb la tercera edat.

El senyor Joan Juan, president i fundador de l'associació em concedí una petita entrevista, la qual fou molt agradable.

Està satisfet amb el funcionament de l'associació?

Completament satisfet, perquè som un grup de gent molt ben avinguda i feim moltes activitats.

Quants socis formau l'associació?

Fins el dia d'avui som 447 afiliats, sense comptar les baixes per mort o les produïdes pel trasllat d'aquests afiliats a diferents associacions que s'han format en les distintes poblacions del nostre estimat municipi.

Quines activitats feis a l'associació durant l'any?

Feim moltes activitats, tals com: curssets de gimnàstica en conveni amb l'Ajuntament de Marratxí, cooperam amb el programa de gent major a les escoles; a l'època estival feim curssets de natació, de manualitats... Durant la setmana feim dos dies de bingo, jocs de taula (truc, parxesi, dominó, siset) i, mensualment, feim una excursió que procuram que coincideixi amb alguna visita cultural. Algunes de les excursions que hem fet han estat a els Jardins d'en Verga, s'Avall d'en March, Palau d'en March (Cala Ratjada), Finca des Calderers (Vilafranca), el safari (Portocristo) i moltes més...

Segons m'han dit, vostè hi dedica molt de temps, a l'associació?

Uff! si no hi dedicàs molt de temps, el carro no caminaria i, si no t'hi dediques en cos i ànima, l'associació no estaria tan contenta com ara.

Obté una recompensa personal d'aquesta tasca que realitza a l'associació?

Si ho hagués de fer pensant només en l'economia, faria molts d'anys que no en seria president, perquè totes les activitats que feim les pagam i jo pag la meua part com tots els altres... i això sense tenir en compte les despeses de desplaçament, telèfons, etc, que van a càrrec meu. Personalment, estic totalment satisfet perquè encara no he tingut cap mena de problema amb cap afiliat. Des d'aquí vull agrair la total col·laboració que he rebut dels estaments oficials i de les firmes comercials durant aquests darrers 8 anys de president. Si Déu vol, ho seré durant molts d'anys més.

Moltes gràcies senyor Joan Juan i que l'associació segueixi així durant molts d'anys més.

Rafel Pons

Xerrada-col·loqui d'EU de Marratxí

Després de la festivitat de Sant Josep, l'agrupació d'EU de Marratxí celebrà, en el local de la Tercera Edat de Sa Cabana, una xerrada-col·loqui sobre treball.

En aquest acte parlaren de treball i, sobretot, dels convenis col·lectius, els estatuts del treballador, les reformes laborals de mitjan segle passat, les hores extres, la jornada de 35 hores...

Els assistents foren una trentena de persones i estaren molt atents als discursos que feren tres personatges del món polític i dels sindicats, els quals oferiren un bon exemple de saber fer.

Començà el torn dels discursos el nostre company Miquel Rosselló (conseller de l'Ajuntament de Marratxí) el seguí en el torn el gran sindicalista Manolo Cámara (exsecretari general de CC.OO.) i, per acabar, va intervenir Eberhard Grosske (diputat del Parlament Balear), el qual feu un discurs molt encertat sobre treball, és un home que sap nedar i guardar la roba.

No m'acomiaré sense felicitar abans l'agrupació d'EU de Marratxí. Seguiu així al nostre municipi i a la nostra estimada illa.

R.P.

Els veïns de Es Pont d'Inca, fidels a les tradicions

El passat divendres 17 de gener, els veïns de Es Pont d'Inca celebraren amb tots els honors la tradicional revetla del patró dels animals, Sant Antoni. A la festa hi acudiren uns 200 veïns del nostre estimat poble i, com cada any, no faltaren els tradicionals productes mallorquins: llangonissa, botifarrons, i les més atrevides, és el cas d'Antònia Campaner, més coneguda com "Sa Lluberina", feren una espinagada d'anguiles d'allò més gustosa.

Hem de destacar que aquest any, com cada any, comptàrem amb la col·laboració de l'Ajuntament, que aportà 150 cadires perquè la gent major pogués seure, i amb la col·laboració especial del grup d'animació infantil CARUSSES, el qual posà els seus equips d'alta fidelitat per tal d'animar un poc més la gent a cantar i ballar.

La revetla es perllongà fins ben entrada la matinada i no hi faltaren les típiques gloses, tonades i cançons dedicades a Sant Antoni.

Salut i endavant!

R.P.

Mateu Salom, amb l'Estel d'Or a Pòrtol

La companyia de teatre Estel d'Or va representar l'obra "Es pecat de sa germana" a Es Cine de Pòrtol. El director és Toni Bennàssar, que va traduir el text de la pel·lícula "Los pecados de una chica casi decente", l'original de la qual és la peça de teatre "Balada de los tres inocentes". Un dels actors, en el paper de Bisbe, era Mateu Salom "Llebre" de Es Pla de Na Tesa, i hem anat a parlar amb ell perquè ens contàs una mica com va anar l'obra.

Mateu diu que el director de la companyia, Toni Bennàssar, li demanà si el volia ajudar a dur endavant aquesta obra fent un paper. Primer, després de convèncer-lo, feia un paper més curt, el de batlle, i llavors passà a ser el Bisbe. Feren "Es pecat de sa germana" a Santa Maria i també a les festes de Es Pla de Na Tesa

de l'any passat. Aquesta primavera l'han de representar al Teatre Municipal de Palma.

Ens comenta que la companyia Estel d'Or ja fa 20 anys que funciona i que Toni Bennàssar també tenia una agrupació de ball mallorquí, Arrels de Son Forteza, i que, com Mateu, sempre s'ha dedicat al teatre, però mai no havien treballat junts en cap obra.

Sobre les representacions d'aquest març passat a Es Cine de Pòrtol, Mateu diu que no hi hagué un excés de gent, però el públic que hi assistí va ser molt respectuós, molt educat, escoltava amb atenció i silenci i feia callar els qui feien renou. Per Mateu és millor que hi hagi poca gent, però que hi vagi realment interessada, que vulgui veure i escoltar de debè l'obra, perquè és molt desagradable i difícil actuar per a un públic que es posa a fer renou i xerra, com sol passar a les places dels pobles en les representacions estiuenques de les festes.

Per acabar, Mateu Llebre ens va fer una mostra del seu humor àcid, de la seva manera de ser i veure el món. Ja quan ens rebé havia dit que feia d'electricista perquè havia d'instal·lar la calefacció a la casa i aprofitava les obres del clavegueram per fer-ho tot a la vegada i ben fet. Ell digué que això que feien pel poble, d'alçar els carrers i tanta mandanga, era perquè poguéssim "cagar". I al final, a manera de comiat, n'entaferrà una de ben bona que no té pèrdua: "Si tornàs néixer, tornaria a fer comèdia, però no damunt l'escenari, és millor fer-

ne a baix, cada dia a la vida real, en profit propi: alabar algú a la feina, fer la bona, no dir la veritat, fer-se el beneit, tot això sol reportar beneficis. Però la comèdia damunt l'escenari és esclava i poc agraïda, no sol dur més que mals de cap". Així sentencià Mateu aquesta petita conversa sobre l'obra que ell diu que serà la darrera que representi, però això ja ho veurem...

Joana Maria Matas

QUINTOS '98 PÒRTOL

**Ja t'ho diré
Tots Sants
No diguis dois
Sos d'ara
Protesis**

**2 maig
S'Escola Vella
22:30 h.**

**Venda anticipada, 1200 ptes
(Punts de venda habituals)
Taquilla, 1500 ptes**

KALMA

-artesans-

Decoració amb flor seca
Restauració de mobles
Fusta artesanal

Cursets d'Art Floral en sec
Cursets de Restauració de mobles

Camí de n'Olesa 123 Tel 79 79 03 Sa Cabaneta

PODA DE PALMERES

Tomeu Català
tels. 79 77 25
60 27 20

(1 D'ABRIL) 16 DIES PERQUÈ EDUCACIÓ DEMOSTRI QUE MARRATXÍ TENDRÀ INSTITUT

SA FULLARASCA, A CAMPANET

Els nins de Marratxí protagonitzaren l'excursió del passat 14 de març al poble de Campanet. L'atractiu d'aquesta tercera i penúltima sortida fou l'oratori de Sant Miquel (s. XIII) i els seus voltants, on férem la foto de grup, la possessió de Gabellí i el comellar on podem trobar les Fonts Ufanes (no hi hagué sort i eren eixutes). Deixàrem pel final la visita a les coves i els jocs de pati, abans de sortir cap a Marratxí.

El preu, subvencionat per l'Àrea de Serveis Socials de Marratxí, només fou de 700 pesetes. El sol i el bon temps ens acompanyaren durant tot el dia i molts de nosaltres agafàrem color a les galtes!!

Els nins de les barriades de Cas Capità, Es Pont d'Inca Nou i Es Garrovers aprofitaren majoritàriament l'excursió, ja que Sa Fullarasca recull els participants des de l'inici de curs en els punts on desenvolupa setmanalment activitats de taller-manual.

Vos recordam que fins al juny:

Dissabtes 11:30 a 12:30 h a l'Aula Multiús del col·legi Blanquerna.

16:30 a 17:30 h al Local Social de Cas Capità.

Dissabtes (centre d'interès) Urb. Es Garrovers. Local Social del poliesportiu Es Garrovers. 12:30 a 13:30 hores.

Sa Fullarasca

Ramon

Vista Alegre, nº
5
Sa Cabaneta
Tel. 60 22 44

Oliver

Mestre d'obres

La XIV Fira del Fang en imatges

(Espai patrocinat per l'Àrea de Cultura i Educació de l'Ajuntament de Marratxí) (fotos, Tolo Aguilar)

L'estand local guanyador (foto, G. Bosch)

Pilar Sastre durant un taller de l'Escola de Ceràmica

La presentació del CD rom sobre la ceràmica

La cloenda oficial serví al GOB per reivindicar més verdor

Els tallers didàctics comptaren amb molta participació

Una de les intervencions dels balladors

L'espectacular taller de raku

La trencadissa, capítol final de la Fira

90.000 persones arribaren a passar per la Fira

CAFÉ

CINE

PÒRTOL

café i pa amb olis •

C/ Major 131
Tel. 60 20 94 Pòrtol

(1 D'ABRIL) 16 DIES PERQUÈ EDUCACIÓ DEMOSTRI QUE MARRATXÍ TENDRÀ INSTITUT

CURS: EL CANVI DE CULTURA A L'EMPRESA

Dates: 15, 16, 17, 20, 21, 22, 23, 24, 27, 28, 29 i 30 d'abril
Horari: de 16 a 20 hores (excepte dies 16 i 17, de 16 a 21 hores)

Contingut:

1. Cultura de l'empresa.
2. El diagnòstic de cultura d'empresa.
3. El canvi de cultura d'empresa.

CURS: EMPRESA, COM CREAR-LA

Dates: del 4 al 16 de maig del 98
Horari: de 17 a 20 hores

Contingut:

1. Com crear una empresa.
2. Classes d'empreses.
3. Inici d'activitat.
4. Concepte de treballador.
5. Dret del treball.
6. Contractes de treball. Tipus.
7. Jornada laboral.
8. Seguretat Social.
9. Règim d'estimació de rendiment.

Cursos gratuïts dirigits a dones empresàries

Organitzats per l'Associació de Dones de Marratxí

Ajuntament de Marratxí
Àrea de Cultura i Educació / Àrea de Serveis Socials

Homeopatia

Fa un parell de números, parlàrem del grup Néixer que dirigeix el comare i naturòpata infantil Mikel Mantxola. Comentàvem que la seva tasca central és la de preparar els pares i les mares per al part, tant si aquest té lloc a la clínica com si té lloc a casa. A més a més, Mikel desenvolupa setmanalment unes sessions d'estimulació psicomotriu per a nadons i infants a la piscina municipal d'Inca.

Mikel i la seva convidada Ortrud

Dins tot aquest conjunt d'activitats capdavanteres d'atenció al nucli familiar, tingueren lloc, el primer cap de setmana de març (28 de febrer i 1 de març), unes jornades d'introducció a la medicina homeopàtica.

A les cases de Son Daviu Nou comparegué Ortrud Lindemann, la qual ens inicià en els fonaments i principis homeopàtics aplicats bàsicament per tractar les afeccions més comunes i lleus que afecten periòdicament qualsevol persona: els refredats, les otitis, els cops, els mals de panxa,... i que habitualment curam amb una automedicació sistemàtica no sempre adequada.

Ortrud, de procedència alemanya, és una dona que amaga sota una aparença juvenil devuit anys d'estudis dedicats tant a la medicina tradicional com a l'homeopatia. Es doctorà com a metgessa de

família al seu país natal i, posteriorment, treballà a una clínica infantil del Canadà durant 7 anys. Posteriorment, continuà, a Alemanya, els estudis en l'especialitat d'obstetrícia i ginecologia. Fa un parell d'anys que ha establert la seva consulta a Barcelona com a integrant del grup Titània, salut per a la Dona. Actualment, també participa en un programa d'ajuda al Tercer Món i cada any viatja al Nepal.

L'homeopatia és una disciplina mèdica concebuda a finals del segle XVIII pel metge alemany Samuel Hahnemann i es basa en el principi hipocràtic de la similitud (*similia similibus curantur*), en la potenciació dels productes naturals per agitació i en el tractament de qualsevol malaltia emmarcada sempre dins el context de la persona que la pateix. Malgrat que encara no sigui reconeguda arreu del món, la seva validesa està fora de tota

sospita i cada vegada és major el nombre de persones que hi recorren, atretes bàsicament per l'absència d'agressivitat i efectes secundaris dels seus tractaments. Qui no ha sentit parlar dels confitets o les botelles homeopàtiques?

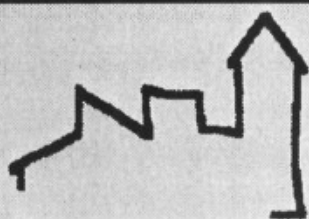
La idea que recupera l'homeopatia és que símptomes com la febre o el mal de cap, són mecanismes de defensa i d'avís que el cos ens proporciona i que, per tant, és molt perillós eliminar-los sistemàticament.

No es persegueix el sofriment en si mateix, però a força d'eliminar aquests mecanismes naturals, anam afeblint el sistema immunitari del nostre cos.

Les jornades es desenvoluparen en un ambient d'amical companyonia entre les 30 persones assistents. Un servei de guarderia assegurava una relativa tranquil·litat pels pares i mares que seguïrem amb molt d'interès les explicacions d'Ortrud. Uns coneixements que ben segur ens han de servir per fer enfortir la nostra salut.

(Per a una lectura introductòria, però completa, sobre el tema podeu llegir "La Homeopatia" de Dana Ullman. Ed. Fontana Pràctica).

Josep Lluís Pol i Llompart

ESTUDI D'ARQUITECTURA ANSELM LÓPEZ BEZUNARTEA ARQUITECTE COL·LEGIAT 23417-6

Projectes d'edificis d'habitatge - Projectes comercials - Projectes d'urbanització - Projectes de jardineria, piscines - Projectes de reforma - Legalitzacions - Valoracions Immobiliàries - Estudis de patologies
Informes pericials - Informes urbanístics - Certificats d'habitabilitat - Càlcul d'estructures - Gestió urbanística
Reparcel·lacions - Estudis de pressupostos - Estudis de promocions - Assessorament arquitectònic

Tel. 971 60 22 00 - 907 85 83 01 - Fax. 971 60 22 00
C/ D'Albert Castell 20,1,2 Pòrtol - 07141 Marratxí

(1 D'ABRIL) 16 DIES PERQUÈ EDUCACIÓ DEMOSTRI QUE MARRATXÍ TENDRÀ INSTITUT

Jaume Salom, bateria del grup Kindergarten

Jaume Salom, bateria, estudiant de COU, marratxiner de 19 anys i habitant d'Es Garrovers va començar amb Kindergarten l'any '94, quan ja feia un parell de mesos que els altres membres tocaven junts.

Com surt la teva afició per la música?

Escollint els 40 Principals Mallorca. Durant el segon curs de batxillerat provàrem, una amics i jo, de crear un grup anomenat "Brutal Coma", però no arribàrem a actuar.

Recordes la teva primera actuació?

Al pub Nagual de la plaça Gomila, vaig actuar amb un grup d'amics que es deien "Zahondar", ara tots són militants d'altres grups musicals. Record: Rafa (Nazgul), David i Pepe (Warning) i Alex (Plan 9). Fou molt divertit...

Què vol dir Kindergarten?

Traduït de l'alemany és "Jardí d'infància". Recentment hem sabut que existeix un grup valencià anomenat també Kindergarten, així que nosaltres canviarem aviat a Kinder H.C.

Quina lletra original és la millor?

M'agraden totes, però si n'he de dir alguna... "Peligro Medioambiental" i "Nadie" perquè són profundes.

Teniu qualche cançó en català?

Sí, ara record la cançó, es diu "Es fetge".

Qui més forma Kindergarten?

Jaume Cabalgante, guitarra solista, estudiant de Geografia a la UIB, ciutadà, 20 anys. Juan Cabalgante, guitarra rítmica, estudiant de Filologia Hispànica a la UIB, ciutadà, 21 anys, exintegrant de "Chiripitiláuticos". Perico Cer-

Jaume tocant amb el seu grup

dà, baix i coros, estudiant de Dret a la UIB, 22 anys, exintegrant de "La Gran Orquesta Republicana" i "Sweet Sugar Circle".

Una altra persona propera al grup és Javier Vega de "Chango Records" (Hipòdrom Son Pardo) és el nostre tècnic de so i ens ha gravat les dues maquetes editades: "Llega, toca, l'argat!" ('95) i "Falta presión" ('97).

Què penses de la insubmissió i de l'objecció?

Estic a favor de la insubmissió emocional. L'objecció és la millor opció pels que no són agosarats ni radicals.

Actuacions destacables?

Hem telonejat grups com Tots Sants (Manacor), SDA (Cala Ratjada), Reincidentes (Andalusia), Sociedad Alkoholika (País Basc), Cerebros Exprimidos i Plan 9 (Palma).

Altres aportacions/col·laboracions amb "La Gran Orquesta Republicana" (Palma), "Sweet Sugar Circle" (Manacor), "Thalion" (Palma), i "Chiripitiláuticos" (Palma).

I les més recents?

20.III.98 a la sala Sonotone de la plaça Gomila, amb SDA i Escroto. 27.III.98 als exteriors de la UIB, amb altres grups universitaris. "Mostra pel morro". El proper 12.IV.98 a la sala Sonotone de la plaça Gomila, amb Sociedad Alkoholika.

Joan Salom

Entre Joves

Ella és na Victòria Vilaret Gonzàlez, va néixer a Palma el 6 de gener de 1973 (vaja regal!!) i fa set anys que viu a Sa Cabaneta.

Va estudiar BUP i després feu un FP d'imatge i so de segon grau, uns anys després decidí fer un altre mòdul, que actualment ja ha acabat i que és referent a tot el que és la seva vida: mòdul de conductor d'activitats físico-esportives en el medi natural (un poc més llarg i s'acaba el full!!) Ara no treballa, només de forma esporàdica i temporal.

Pertany al GEM (Grup Excursionista de Mallorca) i a la Federació de Muntanyisme. Dins el GEM hi està des dels 8 anys i ara no només hi participa com a associada, sinó que, a més, és monitorea dels nins de 8 a 14 anys. Pertany a aquestes associacions perquè estan relacionades amb la muntanya i tot això li agrada molt.

Li fa moltes ganes estudiar idiomes per poder optar a una feina relacionada amb el segon mòdul que va fer. De cara al futur vol trobar una feina que li agradi i li basti per poder viure tota sola i, a més, vol invertir bé el seu temps lliure. No té una meta establerta, però té molt clar que vol aprendre i conèixer moltes coses.

Si parlem d'aspiracions, en té dues, la primera és personal, perquè vol arribar a gaudir d'una independència econòmica; i la segona, que ella diu que no és només seva i que és bastant més difícil, és que la Serra de Tramuntana sigui considerada parc natural.

D'aquí podem deduir que el seu temps lliure l'inverteix principalment en el muntanyisme. També li agrada molt colcar amb cavall, fer natació, llegir molts de llibres i revistes i gaudir d'estar amb els amics. El cinema també és una de les coses que més li agrada i procura anar-hi sovint.

El seu hobby especial és gaudir de la natura en general i poder ensenyar els altres a gaudir-ne tal i com ella ho fa, sense fer-la malbé.

De tots els personatges que hi ha i que admira, en destaca Konrad Lorenz, que era un etòleg dels més coneguts que hi ha i que estudià molt a fons el comportament d'alguns animals i feu moltes coses per a ells. Ella volia ser etòloga o menescal, però això dels estudis no li anà com calia per poder-ho ser.

Demanam per una pel·lícula que hagi marcat la seva vida, riu i diu que E.T., però perquè era petita i va estar-hi marcada en aquella època. De les que ha vist darrerament, va gaudir veient "La llista de

Schindler" i "El pacient anglès". També diu que n'hi ha que l'han marcada negativament, com "El muro", que va deixar a mitges i va partir del cinema perquè l'escarrufava molt.

De llibres es queda amb "El diari d'Anna Frank" o "Ves on et porti el cor".

Encara que es considera renegada per la música i no és d'allò que més li agradi, ara escolta "Jarabe de Palo" i "Quique Veneno".

Entre diaris i revistes es queda amb les revistes, que elegeix segons el reportatge del mes, de totes formes, solen ser "National Geographic", "Foto", "Muy interesante",...

De tots els llocs del món es queda amb Sa Dragonera perquè s'hi està molt bé i molt tranquil.

Si ha d'escollir una persona es queda amb les seves nebodes perquè fan dimoniades i mai no s'avorreix amb elles.

D'activitats artístiques es queda amb la fotografia i, de plats de cuina, amb la lassagna i les sopes mallorquines. Si parlem de pintors, primer es queda amb sa mare, que pinta molt bé, però també li agrada Goya. En temes poètics no es defineix perquè no li agrada la poesia. Un compositor que li agrada és Debussy perquè és molt alegre.

El viatge que li fa més ganes fer és a Canadà, que té un paisatge molt especial.

Destaca com a defecte principal la seva caparrudesa i com a virtut diu que es conforma amb poca cosa. En general es defineix com una persona molt alegre i duu la "burreria" a dins, és molt reservada amb allò que és més íntim, apassionada per les feines i idees que li agraden. Amant de la natura i dels nins petits perquè són molt purs i encara poden créixer d'una forma sana. Afirmar que no li agrada discutir i que li costa molt enfadar-se. Se sent molt satisfeta de la seva personalitat i dels nins que duu d'excursió.

Com a experiència impactant destaca la mort d'un gran amic seu, i una que li agradaria repetir, perquè troba que és molt especial, és enamorar-se. No creu en experiències que no tornaria a fer perquè només ho pensa en un moment, després ni se'n recorda i diu que això serveix perquè així se n'aprèn (com a mínim s'aprèn que no es vol tornar a fer!!).

Una de les seves grans il·lusions seria fer feina de guarda per la Serra.

Dins la seva escala de valors hi ha la natura en primer lloc,

l'amor (de parella i d'amistat) i la diversió. A la gent li demana que l'entenguin i que siguin diferents els uns dels altres.

Si li demanam què canviaria de la societat actual diu: "Moltes coses, tens molt de paper?" i després riem... Més seriosament contesta que eliminaria la violència, el rebuig a determinades persones i la individualització a què ens sotmet la societat.

Dels partits polítics no n'hi cap que li agradi i diu que no existiria l'ideal.

De **Pòrtula** li agrada la proximitat perquè coneix la gent que hi surt i les coses que passen, però troba que és una mica fada, li falta atractiu extern, fotografies en color i alguns reportatges més "bèsties" (això és el que diu!).

Si hagués d'entrevistar algú, entrevistaria un animal i li demanaria què pensa dels humans.

Totes les preguntes que li hem fet li han agradat i diu que el que més li agrada és que no te les esperes.

Què és per tu?

Natura: la meua vida.

Espai: necessitat.

Amor: aire fresc.

Color blau: la mare del turquesa, que és el de la mar, per ella és la profunditat.

Urbanització: una rojada humana.

Televisió: un lloc on hi ha gent que fent-hi feina viu del conte i d'altra gent que t'ensenya coses curioses i interessants.

Elena Femenia
Cati Bisqueria

CENTRE D'ESTÈTICA

ISABEL MARIA CAÑELLAS

Dilluns, dimarts i dimecres 9'15, 19'15, 20'15 h.

AEROBIC

Coreografia
Tonificació
Circuits
"Stretching"

Dimarts i dijous, 19'30 h.

GIMNÀSTICA DE MANTENIMENT

i seguim amb el mateix servei d'ESTÈTICA

Cridau els horabaixes al **79 42 86**

Camí de can Frontera, 1era trav. Es Pla de na Tesa

(1 D'ABRIL) 16 DIES PERQUÈ EDUCACIÓ DEMOSTRI QUE MARRATXÍ TENDRÀ INSTITUT

SOTA L'ESGUARD LLUENT

GUILLEM ROSSELLÓ, GUARDIÀ DEL PASSAT

Guillem Rosselló Bordoy (Sa Casa Blanca, 1932), historiador i arqueòleg, es llicencià en la especialitat de filologia semítica i en història a la Universitat de Barcelona. És el director-conservador del Museu de Mallorca d'ençà la seva fundació, l'any 1961.

Ens rep a ca seva, una edificació quasi centenària, un temps situada als afores de Palma, que ens saluda amb una inscripció en àrab que traduïda diu: «No hi ha més Déu que Alà, exalçat sia».

De quines muses es la casa el Museu de Mallorca?

De Clío, bàsicament, que és la musa de la història, la que té més relació amb el contingut del museu, però, pel que fa al director-conservador, totes les muses són sempre ben rebudes, fins i tot la de la música, que és la més abandonada.

Quins són els objectius del Museu de Mallorca?

Recollir el passat històric de Mallorca, conservar-lo i donar-lo a conèixer. La coneixença d'aquest patrimoni és una tasca molt àmplia, que va des de la investigació històrica que ens doni a conèixer per què es va fer aquesta peça, quina funció va tenir o quin significat va tenir, fins el fet de difondre-la didàcticament. Per a mi, aquest darrer és un dels punts més importants que ha de tenir un museu i és el més delicat tal vegada.

Com se gestiona el Museu?

El museu té uns pressupostos que depenen de la comunitat autònoma, que engloben tres aspectes: personal, manteniment que inclou neteja, electricitat i reparacions, i inversió, que correspon a la conservació de l'edifici, a noves instal·lacions i l'adquisició d'obres.

Hi ha suficients museus a Mallorca?

Hi ha molta col·lecció privada, que no aconsegueix les condicions del que ha de ser un museu. A Mallorca fan falta museus, com puguin ser: el del vi, el de la mar, el de la pesca, el de prehistòria i el del fang, que sé que a Marratxí hi ha interès en poder-lo dur a bon termini.

Què us semblen museus com el d'Història de Catalunya, on tot es pot tocar perquè no hi ha peces originals?

El conec, a aquest museu, i és una experiència magnífica per la possibilitat d'apropar a la gent, de manera didàctica

i desimbolta, el que ha estat el passat de Catalunya; ara bé, aquest museu ha suposat una enorme inversió que només pot fer un país civilitzat.

Però un museu d'aquestes característiques no respon a la concepció clàssica del que és un museu...

Però trobar-me dins la tenda de Jaume I i sentir el relat de la Crònica o del Llibre dels fets amb la veu en off que et va contant el que va passar, és una cosa que et deixa una mica sorprès, així com veure't devora del president Macià proclamant la república catalana. L'experiència em va agradar molt. El més curiós, però, és que això és el tipus de museu ideològic marxista aplicat a una comunitat ultraburguesa.

Estan relacionats el Museu de Mallorca i el que hi ha al castell de Bellver?

Bellver és totalment independent. A part del castell, que és un monument prou important per visitar, la part baixa està programada com a Museu d'Història de la Ciutat, el qual s'hauria d'anar ampliant, i abraça des de la prehistòria fins a l'edat mitjana. A les sales superiors s'ha instal·lat la col·lecció del cardenal Despuig, que ara s'ha rehabilitat i es comença a valorar.

Quin museu vos agradaria dur a Mallorca?

A mi m'agradaria que el Museu de Mallorca acabàs essent el que ha d'esser: el museu que ens mereixem o que necessitem. El programa del Museu de Mallorca era molt ambiciós perquè suposava tenir un museu central, que en un principi s'havia concebut com un museu integrat de moltes col·leccions, que pogués tenir tota una xarxa de centres mo-

nogràfics dispersos per l'illa, per exemple el Museu Etnogràfic de Muro o el Museu de Pollentia. Hi havia la idea de fer un museu a Ses Païsses, en el qual s'hagués pogut concentrar la part de la prehistòria o la part de cultura talaiòtica, que no crec que s'arribi a dur a bon termini mai, perquè no hi ha disponibilitat econòmica ni ganes de fer-lo.

No hi ha, per tant, una sensibilitat museística.

No, això ja ho he dit moltíssimes vegades. Dels museus estatals a les illes, el primer que es creà va ser el Museu d'Eivissa l'any 1912, el 1949 es creà el de Menorca i el de Mallorca el 1961. Abans existia el «Museo Provincial de Bellas Artes», una creació de caràcter general derivada de la desamortització de Mendizábal, que no era més que un magatzem on es recollien els materials d'interès artístic provinents de la desamortització de 1840, però aquest museu no va

tenir una direcció coherent, ni uns pressupostos de manteniment i, quan el Museu de Mallorca va recuperar els seus fons, no hi havia inventaris i el catàleg imprès el 1928, s'havia repetit un parell de vegades i la meitat de les peces ja havien desaparegut; era un autèntic desgal·l.

Trobau que la Dama d'Elx han d'anar a Elx i els bous de Costitx a Costitx?

Els bous de Costitx s'haguessin pogut quedar a Mallorca, però els que aleshores tenien la possibilitat de comprarlos, d'acord amb la legislació vigent fa 102 o 104 anys, no varen voler. Ara bé, hi ha tot un gran tresor que ha sortit entre 1894 i 1960 que és a Barcelona i a Madrid, i del qual ningú no en parla, i que hi hauria possibilitats legals perquè fos retornat. Clar que els bous de Costitx són una peça emblemàtica que tothom coneix, recorda i reclama, però són les úniques que no podem reclamar perquè no les varem voler.

D'on vos ve l'interès per l'arqueologia?

Vaig entrar en el món de la investigació estudiant filologia semítica, amb la idea d'arribar a la investigació històrica de l'època islàmica espanyola i, en un moment determinat, quan em vaig establir a Mallorca, vaig veure que era a través de l'arqueologia on podria avançar més en la investigació, perquè les fonts àrabi-gues sobre Mallorca són limitades. Sempre m'han interessat els aspectes museològics i Mallorca era la darrera que havia arribat al camp de la museologia, perquè al «Museo Provincial de Bellas Artes», instal·lat llavors a Sa Llotja, Juan Antonio Gayà Nuño ens el descriu com el museu més trist, més abandonat i més desgraciat que hi podia haver a Espanya.

I de l'aportació de la Societat Arqueològica Lul·liana?

L'Arqueològica, des de 1880, havia estat l'única entitat amb una preocupació constant pel salvament del patrimoni. Els homes de l'Arqueològica van ser els únics que es varen moure per salvar els bous de Costitx, i va ser l'Arqueològica la que l'any 1961 va sol·licitar la creació del Museu de Mallorca. Aportà el fons inicial, unes 2.500 o 3.000 peces d'art, d'arqueologia i d'etnologia, que juntament amb el poc que quedava del «Museo Provincial de Bellas Artes» va ser el nucli del museu.

Quina relació teniu amb la Societat Arqueològica Lul·liana?

En som soci des de fa molts d'anys. En un moment donat em vaig donar de baixa per incompatibilitat amb els que la dirigien, vaig tornar a reingressar i fa dotze anys que duc el butlletí. Pens que el més important que ha fet l'Arqueològica ha estat el Butlletí i ha de lluitar per mantenir-lo, així com per mantenir la seva biblioteca per damunt de tot. El Butlletí és el document d'identitat de l'Arqueològica.

Guillem Rosselló ha dirigit nombroses excavacions arqueològiques, centrades en els períodes preromà i islàmic.

De la vostra experiència en excavacions arqueològiques, de quina feina vos sentiu més satisfet?

De la que tenc més bon record és de l'experiència conjunta que duguérem a terme entre 1974 i 1986 a la Torre d'en Galmés de Menorca. En aquella època vam fer una investigació conjunta els museus de Mallorca i de Menorca. Excavàrem la Torre d'en Galmés, a Menorca, que és el poblat més important de totes les Balears, i a la vegada excavàrem l'Hospitalet, a Mallorca, de forma que es poguessin alternar les experiències d'una etapa molt concreta de la prehistòria menorquina amb un conjunt de la

mateixa època mallorquí. Varen ser campanyes d'excavació molt positives, amb descobriments molt importants que, desgraciadament, no han tengut continuïtat. Per a mi va ser una experiència magnífica, la més gratificant de totes tal vegada.

Quan es fa una feina d'aquest tipus la gratificació personal és proporcional a les troballes?

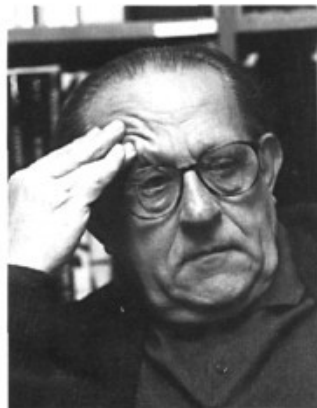
De vegades hi ha excavacions que són esgotadores i que no trobes res, però sempre compensen. Record que estàvem excavant una sala hipòstila devora del talaiot quadrat d'Hospitalet i ens passàrem dos anys treient pedra, per després, a la tercera campanya, trobar un nivell, un tel de seda, que ens documentava de la reocupació a l'època islàmica d'un poblat prehistòric.

Quina feina no heu pogut fer i vos agradaria fer?

Vaig molt endarrera de trobar una cova d'enterrament del tipus de Son Caulelles, intacta, i poder-la excavar. Fins i tot, la meua memòria de la llicenciatura en història és un estudi de les coves artificials mallorquines, que no he volgut publicar mai perquè no he pogut comprovar, mitjançant una excavació, per què servien i com estaven organitzades aquestes coves d'enterrament; n'he trobades moltes, però totes ja havien estat saquejades. Però trobar una cova intacta que em permetés veure com era l'organització en aquell moment, és una cosa que no he aconseguit, però supòs que encara hi seré a temps...

De Marratxí, quin patrimoni arqueològic destacaríeu?

A Marratxí, a part de Son Caulelles, que tal vegada sigui el més emblemàtic, hi ha les coves de Son Cós, que varen ser saquejades fa una trentena d'anys i que sembla que tenien materials importants. A Marratxí s'hauria de fer una exploració

sistemàtica, per veure els establiments d'època islàmica i les fonts de mina.

Quina és la destrossa patrimonial més important que ha sofert Mallorca?

Jo diria que Son Oms. S'havia d'ampliar l'aeroport i això era més important que un monument històric i artístic.

Avui, s'aturaria?

No va ser possible i, avui, tampoc. Son Oms ha estat el desastre més gran, tenint en compte que després van estar quasi quinze anys en utilitzar la pista.

Per a què pensau que servien les taules?

Són un element arquitectònic, com una pilastra central d'una coberta.

És un miracle que els monuments de Menorca s'hagin conservat?

Sí, però també s'ha de dir que Menorca, des del punt de vista agrícola, no ha sofert la depredació que hem tingut aquí, a Mallorca. En una ocasió vaig poder parlar amb el propietari d'unes terres on hi havia un talaiot, un dels més impressionats de Mallorca, d'estructura quadrada, i aquell homenet, de devers vuitanta anys, m'explicà com havia desmuntat el talaiot, feina que li va dur devers tres o quatre anys, per sembrar faves collidores.

Queda molt de material per recuperar?

Sí, cada intervenció en el subsòl de Palma antiga és una incertesa. La darre-ra sorpresa ha estat la investigació que s'està fent a cal bisbe, al palau, on es va trobar un grafit gravat en una de les pedres de la murada romana, amb la professió de fe islàmica. És una inscripció popular, espontània: «No hi ha més Déu que Al·là i Mahoma és el seu profeta». Aquesta és la darrera descoberta.

Gairebé no han quedat restes de l'època musulmana...

No, les úniques coses que han quedat són les que es podien aprofitar, les fonts de mina perquè donaven aigua.

Quina ha estat la societat més destructora, al marge de la d'ara?

Pens que totes les societats han estat destructores.

Totes intenten llevar tot el que els fa ombra?

Sí i la destrucció ve condicionada pels materials utilitzats. El que ens ha quedat són coses realment excepcionals: els talaiots perquè són molt difícils de desmuntar, les esglésies gòtiques perquè la seva estructura és molt especial... Les mesquites, però, eren de materials més febles i han desaparegut amb facilitat.

Els habitatges musulmans han estat reaprofitats en èpoques posteriors, abandonats i sobre ells s'han construït nous edificis. La casa barroca s'ha mantingut perquè l'hem conservada. Les societats són destructores per naturalesa.

Abans es reaprofitava tot el material.

Sí, però ara no, ara tot són deixalles.

Quin període de la Història de Mallorca vos interessa més?

L'època islàmica, sense cap dubte. Crec que és el període al qual he dedicat més esforços. Aquest període és el més desconegut, el que més garrotades ha rebut, el més denigrat... i realment va ser un període molt important de la cultura i de la història mallorquines, que ens ha influït molt més del que ens pensam a nivell lingüístic, en l'alimentació, en la vida quotidiana, en l'utilatge... Crec que hi ha unes arrels molt importants.

Coneix la societat mallorquina la seva història?

No, en absolut, a cap nivell, ni tan sols quan compram un siurell.

Què representa, un siurell?

En principi és un estri per fer renou. Quan feim xiular un siurell és per fer fugir els mals esperits.

I les teories que diuen que poden representar tòtems relacionats amb la procreació i amb la fecunditat?

Tot és possible en aquest món. Jo podria dir que entre els siurells hi ha els ases amb ales, que em recorden l'egua amb ales que va agafar Mahoma i que el va retornar a Medina des de Jerusalem. Dins el món kurd, aquest poble que hi ha entre Turquia, Síria, Irak i Pèrsia, hi ha figures de cavalls alats que duen el nom de l'egua alada de Mahoma, animal que trobam a l'Alcorà i als contes de «Les mil i una nits», el qual no és més que la transposició del pegàs clàssic. No fa molt de temps vàrem tenir una reunió a Jaén, per celebrar el vintè aniversari de la publicació del meu llibre de ceràmica d'època islàmica, i un dels companys de Portugal va presentar una peça excepcional del segle XI, que s'interpretava com un regal de noces: tenia forma d'alfabegueria i damunt la vora de la peça hi havia tota una sèrie de figuretes de fang cuit que no són més que siurells. Les mateixes peces dels *toricos de Andújar* són siurells i es podrien comparar amb qual-sevol siurell de Marratxí. La principal característica és que servien per fer renou. El renou és un element importantíssim en aquesta vida per tal d'espantar, i s'es-

panta tant a la gent com als mals esperits.

La vostra relació amb la ceràmica popular ve via directa del que va ser la ceràmica àrab o és un punt i a part?

No és una altra curolla, és una preocupació de caràcter investigador. M'importa tant la ceràmica d'ara com la d'abans, un conjunt de materials on les pervivències són importants i, no tan sols les pervivències formals, sinó també les noves utilitats que se li puguin donar a la ceràmica. És un procés d'investigació que m'interessa, com el procés que hi va haver amb la ceràmica medieval cristiana. Va dins una línia d'investigació de caràcter general.

Els prestatges del despatx estan plens de llibres relacionats amb el món musul-mà, escrits en diferents llengües. Guillem Rosselló és un apassionat d'aquest tema.

Com veis actualment el món musul-mà?

És un tema que no conec bé. El problema de l'integrisme té tres punts de referència: l'Iran, Algèria i Egipte. És angoixant veure com la intransigència arriba als extrems de violència als quals ha arribat, intransigència que probablement és comparable a la cristiana de l'època medieval, quan la Inquisició feia cremadissa de jueus.

Són irreconciliables els jueus i els musulmans?

Sembla que ho són, irreconciliables, però no ho haurien de ser, perquè en el relat bíblic veim que hebreus i àrabs vénen de la mateixa branca, tots són fills d'Abraham, i la Bíblia té un rerafons històric molt important. Ara, el fet hi és i pens que són totalment irreconciliables, supòs que per la intransigència d'ambdues parts.

Com es diu pau en hebreu i en àrab?

En hebreu és *shalom* i en àrab *salam*.

S'assemblen molt.

És la mateixa arrel. L'hebreu i l'àrab tenen el mateix origen, s'escriuen de manera diferent però són molt semblants. L'hebreu és molt complicat des del punt de vista gramatical, és una llengua molt elaborada i molt difícil; l'àrab és molt més senzill gramaticalment, té moltes dificultats a nivell fonètic perquè hi ha moltes variants i perquè ha tingut una difusió molt més àmplia. L'hebreu ha quedat reduït a un nucli dispers i el que avui es parla a Israel és una reconstrucció, perquè ja s'havia convertit en una llengua morta, cosa que no li ha passat mai a l'àrab.

Vivim en una societat deculturalitzada?

Jo diria que sí. Fixau-vos que les planes de cultura dels diaris van després dels anuncis classificats. Són el que interessa manco. Crec que això és simptomàtic.

De quina manera es nota aquesta falta de cultura dins el Museu?

El que jo not és que hi ha molta gent mallorquina que no ha passat mai pel Museu i, si féssim una enquesta, ens trobaríem que hi ha un percentatge elevadíssim de gent que no coneix la seva existència.

El 1968, Guillem Rosselló passà a ser professor associat de la Universitat de les Illes Balears i la seva tasca ha estat molt important i significativa.

Què opinau del decret d'humanitats?

Vaig deixar l'ensenyament l'octubre del 1995 i no he tornat a preocupar-me més d'aquest aspecte. A mi m'agradaria que es reimplantàs el llatí, que seria una bona base per aconseguir un mínim de cultura i de coneixements humanístics.

Mai no m'he considerat un bon llatínia, però ara resulta que som un expert. No fa massa, deu fer uns dos anys, un estudiant polonès, matemàtic, que està a la universitat, ens va informar que li semblava haver trobat a la seva pensió una làpida llatina. La vàrem anar a veure, l'hem recuperada i ara és al museu. Es tracta d'un poema del segle XV d'un canonge mallorquí que conta lloances de son pare, qui segurament havia estat un pirata mallorquí que havia fet de les seves a Orient. Resulta que aquest estudiant polonès tenia sis anys de llatí al seu batxiller i per això havia pogut llegir la làpida i l'havia interpretada, i això que era matemàtic. Ara hi ha una monografia sobre aquesta làpida que està a punt de sortir, en la qual hi han col·laborat en Baltasar Coll, un bon llatínia, na Maria Barceló que ha fet la investigació històrica, i jo que he fet la investigació arqueològica, i tot això gràcies a un polonès matemàtic que sabia llatí.

Som realment un poble amb cultura mestissa?

Tots els pobles són mestissos.

Però en el nostre cas s'insisteix molt darrerament.

No em preocupa això, no em molesta. Som un poble que ha canviat de religió i de llengua quatre-centes mil vegades, un poble talaiòtic que no sabem quina llengua ni quina religió tenia és romanitzat, islamitzat, catalanitzat, castellanitzat,...

De la llengua de l'època talaiòtica no se'n sap res?

No se'n sap res, no hi ha cap pista. L'única possibilitat seria poder determinar els orígens de la cultura talaiòtica, que si són orientals i de l'època dels pobles de la mar, tal i com sembla, hauríem d'anar a cercar dins el món indoeuropeu, però no hi ha ni la més petita constància documental de quina podria ser la llengua talaiòtica.

Qualsevol temps passat sempre és millor?

No, jo no hi crec en això. El millor és el temps present, el que podem gaudir ara.

Molta gent pensa que en altres èpoques es vivia millor i d'una manera més sana, però sense comptar amb els inconvenients.

Crec que el temps present, el que ens toca viure, és el millor, perquè el gaudim i perquè és el nostre. Per molt enamorat que estigui de l'època islàmica, francament, no hi viuria en aquella època.

Si tenguessiu una màquina del temps, a quina època aniríeu, que no fos l'època islàmica?

Home, intentaria averiguar què parlaven els talaiòtics o per a què servien les taules.

Què se n'ha fet d'aquell regne enmig del mar?

Això ho heu de demanar als alemanys, que ara ens volen convertir en un *land* de la *deutsche republik*.

El dia ha avançat i hem d'acabar l'entrevista, tot i que són molts els temes i les qüestions que encara queden per tractar. En sortir, el sol ens enlluerna. La primavera ja és aquí. Salam, shalom.

Antoni Roca
Maria I. Deyà
(Fotos, BMM)

Llocs de venda a Marratxí

Perfumeria Essències	Camí de can Balo, 2
Herboristeria Cabana	Camí de sa Cabana, 33
Autoservei Juan Antonio	Camí de sa Cabana, 47
Merceria Cardona	Camí de can Frontera
Estanc	C/ Weyler
Perfumeria La Central	Centre Comercial
Estanc Es Figuerat	
Estanc Sa Cabaneta	Camí de n'Olesa
Merceria Ca na Rosa	C/ Major

Es Pont d'Inca
Es Pont d'Inca
Es Pont d'Inca
Es Pla de na Tesa
Es Pla de na Tesa
Alcampo
Es Figuerat
Sa Cabaneta
Pòrtol

Flor d'Ametller

(1 D'ABRIL) 16 DIES PERQUÈ EDUCACIÓ DEMOSTRI QUE MARRATXÍ TENDRÀ INSTITUT

Vuit artistes d'Es Garrovers

Teresa Guijarro

Teresa Guijarro

Fa 8 anys que viu a Es Garrovers.

"Aquesta és la meva primera exposició, només em vaig dedicar a la pintura durant quatre o cinc mesos i ara ja no ho faig perquè no tenc temps, encara que és un tema que queda pendent, ja que pens seguir pintant quan tenguí temps per fer-ho. La meva mestressa és Dolors Comas. Em definiria com una pintora de paisatges amb una tendència una mica impressionista, perquè m'agraden l'espectacularitat i els colors estranys".

Maria Àngels Lliures

Duu tretze anys vivint a Es Garrovers.

"Vaig entrar dins el món de la pintura a través de ma mare, que era una persona qui la pintura agradava molt i això que mai no ha anat a classe ni és pintora professional. He intentat seguir algunes classes, però els infants i la feina no m'han permès acabar-les i, els dissabtes i diumenges, els dedic a pintar a ca meva. Fa molt poc temps que em dedic a la pintura, tal vegada deu fer un any, i aquesta és la meva primera exposició. M'agrada molt pintar paisatges mallorquins i, sobretot, fer-ho d'una manera realista, encara que estic canviant un poc l'estil. Pel que fa al meu futur pictòric, estic molt animada perquè veig que és una cosa que m'agrada i em surt més o manco bé i em fa moltes ganes continuar i no deixar-ho. Això només és el principi, tot arribarà".

Loli Quesada

Fa 17 anys que viu a Es Garrovers. "Fa sis anys, des del 1992, que em dedic a la pintura, vaig començar amb les mestresses de casa d'Es Pont d'Inca, amb Dolors Comas, i després vaig començar a anar al seu estudi perquè començà a agrada-me el fet de dibuixar. Vaig iniciar-me amb l'oli i amb la pintura de marines, de paisatges i de bodegons, encara que ara vull fer, també, cares i nuus; però el que més m'agrada són les marines, perquè la mar la domin molt bé i em satisfà. La meva pintura és bàsicament realista perquè a mi, quan mir una obra, m'agrada veure clarament el que representa, sense arribar, però, al punt de veure les venes d'una fulla. He feta

una col·lectiva a Es Pont d'Inca, una individual a Ciutat Jardí, una a l'hotel Albatros, una altra a s'Escorxador de Pòrtol, el dos de gener vaig exposar 39 quadres al casino i ara faig aquesta. Jo no pint pensant en un futur pictòric, sinó que ho faig per hobbie, perquè em relaxa i m'agrada".

Norat Salom

Fa 14 anys, des que en tenia 8, que viu a Es Garrovers.

"Fa dos anys i mig que em dedic a la pintura, vaig començar amb un amic que m'explicava què era el clarobscur; es diu David Raventós i ara també pinta. Més tard vaig trobar un mestre en la figura de Mateu Palmer. D'exposicions individuals no n'he feta cap, però he participat a dues de col·lectives, una d'elles al casino. La meva pintura intenta ser realista, intenta basar-se en les figures, però el que intent fer és que la pinzellada sigui de cada vegada més lliure, més impressionista, perquè és quan un s'expressa millor. Pel que fa a la temàtica, m'agrada el tema de la ciutat, sóc urbà i, encara que faig altres coses, m'entusiasma el retrat i el que és urbà. De moment sóc un aficionat i pens que faig les coses amb gust i perquè m'agrada, estic estudiant tercer de psicologia i la meva meta és ser psicòleg, la pintura serà com un camp més dins la meva vida".

Aurora Viada

Des de fa 10 anys viu a Es Garrovers.

"Pint des de l'any 1989, vaig començar de petita, és una cosa que sempre m'ha agradat molt. Vaig mirar qui em podria fer classes i vaig conèixer en Paco Gaita i vaig fer classes amb ell durant 5 anys; també vaig conèixer en Mateu Palmer, que també és un bon pintor, que m'assessorà bastant. Però no agaf tècniques de cap pintor en especial, sinó que vaig un poc per lliure, és a dir, m'agraden tots, però també m'agrada pintar una mica a la meua manera. M'agraden els colors alegres, sobretot els colors forts, els blaus, els

Maria Àngels Lliures

Norat Salom

Loli Quesada

vermells,... i definesc la meua pintura com a molt viva i alegre. He fet treballs amb carbonets i pastels, però el que més m'agrada és l'oli i, de moment, empr la tècnica de l'espàtula. És una pintura realista, clàssica, i el que m'agrada molt i estic treballant és el retrat i la figura, encara que a aquesta exposició hagi duit bodegons i marines. Ara no li veig un futur clar a la meua pintura, és un hobby que no vull deixar i... ja veurem! Ja havia exposat a Sant Marçal, però no per fer doblers, sinó per la meua satisfacció personal".

Antoni Ruiz

La seva filla viu a Es Garrovers des de fa 18 anys, ell viu a Ciutat, però ve sovint per aquí.

"Fa devers vuit anys que pint, d'ençà em vaig jubilar. Sóc molt amic del senyor Mestre, director del Casal Balaguer del Cercle de Belles Arts, que va ser el que em va dir d'aprofitar l'ocasió. Ara pint per afició i regal els quadres que faig. No he tingut mestres, sóc autodidacta, duia dins el cap aquesta il·lusió i només pintava a llapis, amb carbonet. Un dia vaig pujar a l'estudi del meu amic Bernat Ribot, pintor, i em féu un parell de lliçons i res més. La meua pintura és molt naturalista, no m'agrada ni el cubisme ni tot allò que surt del que és natural, m'agrada captar els paisatges, tant del natural com d'una fotografia, amb tot el que tenen dins. Les marines les trobo molt difícils, hauria d'haver tingut un mestre, però com que faig moltes coses (petanca, viatges,...) em manca temps i la pintura és només una afició per mi. No havia fet cap altra exposició abans. No pens en un futur de la meua pintura, només la veig com una il·lusió, no comercialitzo amb ella".

Montse Vives

Fa 10 anys que viu a Es Garrovers.

"Fa un any que faig classes amb una professora, Teresa Matas, encara que la pintura m'ha cridat l'atenció des de sempre: veig un quadre i m'estimo més una pinzellada d'una persona que ho fa amb gust que no pas una fotografia, malgrat una persona pinti més bé o més malament, es veu un art, una

composició, una imaginació, uns colors... No m'havia pogut dedicar a la pintura perquè era mestressa de casa, però ara que tenc els fills casats, ara és la meua! Trobo que la meua pintura és molt fresca perquè m'agrada pintar la frescor, el color,... que transmeten les coses, intento pintar el que veig, amb tots els detalls: una fulla d'un lliri menjada de caragol, un ase,... No em puc identificar amb cap escola en concret perquè pràcticament no sé estils, no els he estudiat, només pinto el que veig i sent en aquell moment, sense preocupar-me si és impressionista,... pinto el que sent amb tant de gust que en un tres i no res he pintat el quadre. Aquesta és la meua primera exposició i em feia una mica de por perquè aquí hi ha gent molt bona i jo sóc molt novata. El tema que més m'agrada és la naturalesa, les flors m'encanten i, sobretot, les roses. No veig un futur professional en la meua pintura perquè pinto per mi, no pels altres i em quedo les meues pintures perquè m'hi recrei mirant la brillantor, les ombres,... és una sensació molt agradable".

Fanny Gual

Viu a Es Garrovers des de fa 17 anys.

"Fa onze anys que em dedico a la pintura, vaig començar quan vaig apuntar-me a un curs d'aquarel·la amb una senyora, Antònia Casesnoves, que m'aficionà moltíssim en tan sols mig any de fer classes amb ella, encara li faig consultes. Amb la meua pintura exprés el que a mi m'agrada i el que jo sent, en aquests moments pinto quadres relacionats amb el allotjament del Tercer Món, és un tema bàsicament social, amb especialitzacions de totes les cares que presenta. També faig molt de barroc perquè vaig a escola i allà fan molt d'encaix, moltes columnes, molt de clars i obscurs,... He tingut altres mestres, per exemple, n'Ernest de l'Escola Independent de les Illes. No em proposo cap meta pel futur, simplement m'agrada molt pintar. Ja havia fet altres exposicions, fins i tot individuals, la darrera a l'hotel Son Caliu; he exposat uns quadres al Casal Sollerí, Peramora l'art, al Casal Balaguer i al carrer Sant Miquel. També he fet diverses trobades a diferents pobles i he exposat al Departament de Patrimoni de Calvià".

B.-

Montse Vives

Aurora Viada

Fanny Gual

Antoni Ruiz

Poomses de Taekwondo

El passat 14 de març es va celebrar, al Pavelló Municipal Costa i Llobera de Pòrtol, el 1r Campionat de Poomses Infants de Marratxí, amb una participació de 72 nins i una assistència de públic de 250 persones aproximadament.

Els participants es varen dividir en 4 categories: de 5 a 6, de 7 a 8, de 9 a 10 i de 11 a 16 anys. Els tres primers classificats de cada categoria, a qui se'ls entregà un trofeu, varen ser:

5-6 anys.

- 1er Yasmina Nieto Piñar.
- 2on Manuel Castilla Carmona.
- 3er Guillermo Lladó Salas.

7-8 anys.

- 1er Juan Pablo Marí Molina.
- 2on Álvaro Pons García.
- 3er Maria Victòria Muntaner Ferrer.

9-10 anys.

- 1er Elizabeth Castillo Mendoza.
- 2on David Escarrer Delgado.
- 3er Tamara Castillo Mendoza.

11-16 anys.

- 1er Maria José Llull Planells.
- 2on Pau Buades Alcaraz.
- 3er Martí Serra Pol.

L'acte fou organitzat per l'Escola de Taekwondo de Marratxí i per l'escola René (Topgym) i comptà amb la col·laboració de l'Àrea de Cultura i Educació de l'Ajuntament.

Cafè i Restaurant

Avinguda Antoni Maura 69 Es Pont d'Inca Tels 60 10 01

Diumenges i Dilluns tancat

PÒRTULA

60 31 44
79 78 70
60 24 63

Manuela Campos
servei a domicili

Aving. Antoni Maura 20 B. Es Pont d'Inca
Tel. 79 58 80. Tel. urgències 970-795880

GABINET D'ASSEGURANCES

Aving. Antoni Maura 6,
Es Pont d'Inca
Tel. 60 11 63
Mòbil 908 26 75 23

I Interclub Gimnastes de Marratxí

Núm. de participants: 150 (entre la jornada del matí i la de l'horabaixa).

Clubs participants: 1. Club Gimnàstic Palma 2. Col·legi Blanquerna 3. Col·legi La Salle (Es Pont d'Inca) 4. Gimnàs Tània 5. Col·legi San Vicente de Paul (La Vileta) 6. Col·legi San Vicente de Paul (Coll) 7. Club Tamarells 8. Club Felanitx 9. Escola de Competició Lluçmajor - S'Arenal 10. Club Atlético de S'Arenal 11. Club Gimnastes de Marratxí

Les classificacions i guanyadors dels participants de Marratxí foren:

Promeses mig (mans lliures):

1r Coloma Bujosa (Club Gimnastes Marratxí)
2n Marta de Francisco (Club Gimnastes Marratxí)

Conjunts d'iniciació (mans lliures):

1r Club Gimnastes Marratxí

Iniciació Mig A (mans lliures):

3r Cristina Riera (Club Gimnastes Marratxí)

Iniciació Mig B (mans lliures):

1r Tamara Núñez (Club Gimnastes Marratxí)
3r Maite Sánchez (Club Gimnastes Marratxí)

Aleví Mig A (ars):

1r Mª José Conde (Col·legi La Salle Es Pont d'Inca)

Aleví Mig B (ars):

2n Ana Maria Gayà (Club Gimnastes Marratxí)

Aleví Superior (ars):

3r Juany Expósito (Club Gimnastes Marratxí)

Infantil Mig (cinta):

2n Rebeca Campins (Col·legi la Salle Es Pont d'Inca)

Cadet Mig B:

3r Silvia Tortosa (Club Gimnastes Marratxí)

Cadet Superior:

2n Mª Carmen Tugores (Club Gimnastes Marratxí)
3r Verònica Galdon (Club Gimnastes Marratxí)

Nivell Unificat.

Aleví Nivell B (mans lliures):

1r Marta Terron (Club Gimnastes Marratxí)
3r Alba Villena (Club Gimnastes Marratxí)

Junior B (aro):

2n Cristina Morales (Club Gimnastes Marratxí)
3r Isabel Calderon (Club Gimnastes Marratxí)

Junior B (cinta):

1r Mª Esperança Flores (Club Gimnastes Marratxí)
3r Melissa Escribano (Club Gimnastes Marratxí)

Temes esportius

Pel que fa referència al món esportiu que ens envolta, el que sentim més d'aprop, el del nostre municipi, podem exposar molts fets esportius satisfactoris, però també s'han produït fets extraesportius que no podem deixar de banda. Així i tot, en aquestes línies d'Espòrtula només exposarem el que és purament esportiu en els diferents fronts on els nostres representants lluiten, jornada darrera jornada, per deixar la senyera del nostre municipi en el lloc més alt possible.

Per una banda, tenim al C.D. Marratxí de segona regional que està fent una competició regular i ocupa una posició tranquil·la a la classificació. En aquesta ocasió no podem deixar d'esmentar la gran temporada que està fent l'equip femení del C.D. Marratxí de futbol, ja que per a elles cada partit és una final per tal de seguir a dalt de la classificació, i més si tenim en compte que aquesta és la seva primera temporada en competició. Actualment ocupen la segona posició.

El Sant Marçal de III regional, campió del grup A

Referent a l'Esp. Sant Marçal, categoria de tercera regional, un any més és entre els millors, prova evident és que es proclamà campió del seu grup per davant del C.D. Campanet i l'At. Son Gotleu.

Però, per als marratxiners, l'obstacle més difícil és el Playoff, una lligueta d'ascens on haurà d'enfrontar-se als millors equips classificats, tots amb un sol propòsit: l'ascens de categoria. Esperam que no passi com la temporada anterior, que es quedaren a les portes de segona

regional. Esperam i desitjam que en aquesta ocasió es consegueixi un objectiu tan desitjat com segona regional.

Si en futbol les espases les tenim a dalt, en futbol sala ja podem cantar victòria, ja tenim un equip marratxiner en els campionats de Balears. És l'equip sènior femení del club APA Es Siurell de Marratxí que, després d'una excel·lent temporada, ha aconseguit classificar-se per disputar el campionat de Balears de clubs que es farà a Ciutadella.

La data d'aquests campionats de Balears seran els dies de l'1 al 3 de maig.

Inscripcions. Tots els interessats en assistir a aquest event esportiu poden dirigir-se al club social del club esportiu APA Es Siurell, c/ Doctor Morey, 8 baixos, Es Pont d'Inca. Tots els dies de 18 a 19 hores, fins dimecres dia 15 d'abril de 1998.

Pep Nigorra

(1 D'ABRIL) 16 DIES PERQUÈ EDUCACIÓ DEMOSTRI QUE MARRATXÍ TENDRÀ INSTITUT

SIMULTÀNIA D'ESCACS

El passat diumenge 8 de març se realitzà la simultànea organitzada pel Club Esportiu Sa Fullarasca al poliesportiu d'es Garrovers amb el següent resultat:

L'activitat d'escacs començà mitja hora més tard de l'horari previst i reuní a jugadors del Club d'Escacs "La Unión" de Marratxí (és el cas de David Reventós, Sebastià Salom, Gabriel Merino i Rafael

González) i de l'Institut nº7 "Josep Sureda" (és el cas de na Neus Gallardo). Els altres 5 participants, actualment sense club esportiu d'escacs, se mostraren molt contents i satisfets per la possibilitat brindada i tornar a jugar a escacs.

NEUS Gallardo (nascuda el 1/01/83) feu taules després de 2 hores i 35 minuts
DAVID Reventós (nascut el 10/04/73) guanyà després de 2 hores i 15 minuts
SEBASTIÀ Salom (nascut el 8/06/73) va perdre després de 2 hores i 11 minuts
JOSEP Viada (nascut el 31/01/27) va perdre després de 2 hores i 10 minuts
AURORA Coll (nascuda el 24/06/31) va perdre després de 2 hores i 5 minuts
GABRIEL Merino (nascut el 16/09/61) feu abandonar a en Toni Trillo després de 2 h.
GABRIEL Espuey (nascut el 9/08/73) va perdre després de 1 hora i 20 minuts
DAVID Fuster (nascut el 14/03/77) abandonà després de 1 hora i 14 minuts
JAUME Salom (nascut el 22/04/77) va perdre després de 30 minuts
RAFAEL González (nascut el 4/06/73) guanyà després de 20 minuts

FUTBOL SALA

L'equip Royal Palma de Marratxí ha quedat subcampió de Mallorca de la seva categoria. Enhorabona!

L'associació Sa Fullarasca pretén tornar a realitzar una altra activitat d'escacs durant la Diada del 5è Aniversari, que es celebrarà el pròxim 26 d'abril al poliesportiu d'es Garrovers, amb l'objecte de promocionar aquest interessant, divertit i tradicional joc. També als agradaria trobar a tots els apassionats esportistes tots els dissabtes i diumenges horabaixa al Local Social del poliesportiu d'es Garrovers, que l'associació Sa Fullarasca gestiona des del passat 12 de febrer.

PETANCA

La Societat Esportiva Es Figuerat femení varen ascendir a primera. Enhorabona

Miquel Morro Dolç
Miquel Cañellas Serra

Ctra. Sóller, Km. 12,2
BUNYOLA
TEL./Fax 61 37 39
Mòbil 909 09 83 17

- Escola d'equitació base
- Pupilatge de cavalls
- Classes de doma
- Classes de salt
- Excursions a cavall
- Turisme eqüestre
- Colònies hípiques

La intolerància

El passat dissabte 7 de març al poliesportiu municipal de Sa Cabana, es produïren uns fets tercermundistes, denigrants i vergonyosos pels que hi érem de cos present. En aquells moments qualcú pot imaginar-se i creure que per mor d'unes claus o un D.I. es permeti que uns esportistes de curta edat hagin de desvestir-se al mig de les pistes? Anteriorment ja ho havien fet els nins de set i vuit anys perquè ningú no va poder aconseguir que els vestuaris s'obriessin. Quina culpa en tenen aquests nins de cinc, sis, set i vuit anys? No es tractava d'un nin, sinó de quaranta.

Tot començà quan l'encarregat del poliesportiu exigí al president del club APA Es Siurell les claus del seu cotxe per tal d'obrir els vestuaris, cosa a la qual el president del club, Emili Castaño, s'hi negà perquè "mai no m'han exigít res i avui no tenc perquè deixar-les".

Segons l'encarregat "si no hi ha claus no obro els vestuaris". En vista de com anava la cosa, Emili Castaño intentà localitzar el delegat d'esports, Lluís Tàpia, cosa que li fou totalment impossible perquè en aquells moments no era en el seu domicili. També cridaren a la policia local perquè intertassin convèncer l'encarregat de les instal·lacions esportives. Ni el president de l'APA Es Siurell ni la policia local aconseguiren que els vestuaris s'obriessin. També cridaren al batle, Miquel Bestard, que per telèfon intentà i ordenà l'apertura dels vestuaris, cosa que no pogué aconseguir, i hagué de desplaçar-se fins les instal·lacions municipals.

Una vegada allà i en companyia de la policia local i del president de l'APA Es Siurell, s'intentà convèncer l'encarregat perquè obrís les portes de les dependències d'una vegada per totes. Davant la sorpresa de tothom ni el propi batle aconseguí el seu propòsit ja que també li exigiren el seu D.I. i ell no el duia damunt en aquells moments. Va haver de ser un policia local qui depositàs el seu D.I. perquè els vestuaris obrissin les seves portes.

Opinió.

Això, senyors polítics, és prohibir, maltractar i vexar l'esport base. Durant la Setmana Blanca, quan s'intentà que l'esport base hagués de pagar per emprar les instal·lacions municipals (això és estimar l'esport base?), el batle també hagué de fer de mediador perquè aquests esportistes de curta edat no haguessin de ser al carrer.

Duc dos anys i mig predicant el mateix, fins jo mateix estava cansat de la meua insistència sobre el mateix tema, però va ser el propi batle qui tocà amb les seves mans la desídia i l'abandonament de l'esport base, un esport discriminat i humiliat per una política esportiva de normatives, exigències, obligacions i prohi-

bicions, barreres, portes i panys. Això arriba a extrems tals que ni el propi batle pogué obrir el que durant dos anys i mig s'ha estat tancant a l'entorn de l'esport a Marratxí. Qui en són els culpables? No ho sé, però les víctimes són, una vegada més, els nins i l'esport. Si l'esport segueix així haurem d'entrar en els poliesportius de genolls i amb el D.I. entre les dents.

Pep Nígorra

[N. de la R.- Podeu trobar la versió d'aquests fets realitzada pel regidor d'Esports a la secció Cartes Obertes]

L'Àrea d'Esports de l'Ajuntament de Marratxí presenta la memòria de 1997

Aquesta memòria, presentada per Lluís Tàpia, regidor d'esports, ha estat realitzada pel tècnic Gabriel Rotger juntament amb l'auxiliar de l'Àrea d'Esports, Verònica Garcia.

Dins el document hi podem trobar, entre d'altres coses:

- El seguiment de les obres de condicionament de les instal·lacions esportives ja existents i algunes de noves.
- Estudis econòmics de les diferents instal·lacions municipals.

A part d'aquestes tasques, des de l'Àrea d'Esports s'ha informat als ciutadans, personal i telefònicament, de les ofertes esportives del municipi i s'han realitzat altres gestions de difícil classificació.

S'Amagat

Especialitats de la casa

Paleta de xot

Porcella

Frit mallorquí

Assortit de pizzes

Noces / Batejos / Comunions
Dinars d'empresa / Celebracions

reserves 79 73 59

Pòrtol

(1 D'ABRIL) 16 DIES PERQUÈ EDUCACIÓ DEMOSTRI QUE MARRATXÍ TENDRÀ INSTITUT

Aclariments del regidor d'Esports

En relació als fets ocorreguts al poliesportiu de Sa Cabana el dissabte dia 7 de març al matí, i en bé de la veritat, és el meu desig fer públic el següent:

1.- El poliesportiu Sa Cabana està saturat, ja que el comparteixen quatre clubs diferents amb diverses categories de cada un d'ells: C.E. Es Siurell, C.E. Es Raiguer, S.D. Cabana Futbol sala i el Club Handbol Marratxí. Per aquest motiu se'ls ha aconsellat emprar el poliesportiu Es Figueras-Can Farineta per fer-hi els entrenaments i partits, però cap dels clubs no està interessat en desplaçar-se. Per solucionar el problema de saturació i tenint en compte que el C.E. Es Siurell i el Club Handbol Marratxí tenen categories en la modalitat femenina, l'Àrea d'Esports, juntament amb l'empresa concessionària AFIRE SPORT, ha fet i està fent unes obres de modificació dels vestuaris per, d'aquesta forma, tenir els mínims problemes d'ús dels mateixos. El problema és que només hi havia quatre vestuaris per tots.

2.- Amb motiu d'aquesta saturació es va acordar amb tots els clubs que cada delegat o entrenador que hagués d'emprar els vestuaris, havia de fer entrega d'un objecte personal, com per exemple les claus del cotxe, el rellotge o el D.I., a canvi de la clau. Aquesta mesura es va prendre després de la pèrdua de moltes claus, canvis de pany o rotura de portes per poder entrar, ja que l'activitat esportiva no es pot aturar per haver perdut una clau. Aquest sistema es ve realitzant a tots els poliesportius de l'illa amb el mateix problema i, concretament al poliesportiu Sa Cabana, era emprat per tots els clubs, sense excepció, des de feia uns sis mesos o més.

A continuació explicaré els fets ocorreguts l'esmentat dissabte dia 7 de març.

Aquest dia, al matí, el C.E. Es Siurell havia de celebrar un partit oficial i quan va sol·licitar la clau dels vestuaris el responsable del poliesportiu Sa Cabana, treballador de l'empresa AFIRE SPORT, va comunicar i demanar, com és costum

des de mesos enrera, que fessin entrega d'un objecte personal pel dipòsit i l'esmentat club s'hi negà. Davant aquesta postura tan radical, el responsable no va obrir els vestuaris i els nins varen començar a canviar-se de roba fora dels mateixos.

Emili Castaño, president del C.E. Es Siurell, sabent que en aquells moments hi havia un col·laborador de la revista *Pòrtula* i un regidor de l'Ajuntament de Marratxí al poliesportiu Sa Cabana, va decidir mantenir-se en la seva postura i va avisar la policia local per tal d'obrir els vestuaris. Quan va arribar la policia local, el responsable, suposam que per un excés en el compliment de les normes, va mantenir la seva postura i no va obrir els vestuaris.

En aquells moments s'intentaren posar en contacte amb mi, això no obstant, jo em trobava treballant en el meu lloc de feina i no pogueren localitzar-me. Emili Castaño va telefonar al batle, Miquel Bestard, per comunicar-li els fets i el batle es desplaçà al poliesportiu Sa Cabana per tal de solucionar el tema.

Llavors, el batle va topar amb la postura del responsable, que deia que complia ordres del seu cap i no podia fer entrega de les claus sense un dipòsit; però no va voler fer ús del seu càrrec de batle i fer obrir per la força els vestuaris a la policia local. Sol·licità que un dels agents fes entrega del seu D.I. perquè els nins poguessin entrar als vestuaris per canviar-se i tancar el tema ràpidament. Així, el responsable obrí els vestuaris.

Arran dels fets el batle em convocà a una reunió amb Andreu Amengual, responsable de l'empresa concessionària de la gestió del poliesportiu Sa Cabana, per tal de tractar el tema.

A la reunió, Andreu Amengual va demanar disculpes davant el batle i reconegué que el treballador, encara que complia les normes, no va sebre decidir ni entendre que quan el batle ordena una cosa, aquesta ordre està per damunt de qualsevol altra. Andreu Amengual ens va comunicar que quan va conèixer els fets va decidir retirar el treballador en qüestió

del poliesportiu Sa Cabana i, el mateix dia, va sol·licitar una reunió amb mi i amb tots els clubs que empren l'esmentat poliesportiu.

Aquesta reunió se celebrà dia 12 de març a les 20:30 hores a les dependències de l'Àrea d'Esports i de la qual adjunt còpia de l'acta signada per tots els presents. En concret, es pot comprovar que tots accepten les normes de fer entrega d'un objecte com a dipòsit per tal d'obtenir les claus dels vestuaris.

Amb tota aquesta explicació esper haver aclarit el tema a tota aquella persona que està realment interessada en sebre el que realment va passar. Entenc que pels pares dels nins afectats el dia dels fets, degué ser vergonyós i, per això, he fet arribar un escrit al C.E. Es Siurell on deman disculpes pels fets esmentats.

Això no obstant, vull que es faci una reflexió igual a la que li vaig fer a Emili Castaño que és que si es venia fent amb anterioritat sense problemes i el dia en concret no es va acceptar, va ser per la presència de les persones abans esmentades i que pareix fet a propòsit, fet negat per Emili Castaño.

Vull aprofitar les circumstàncies per dirigir-me a tots els responsables dels clubs per demanar-los, per favor, que si volen prendre decisions, sigui per interès del club o per altres, s'ho pensin bé perquè de les seves decisions en depenen molts de nins i pares i, el que és pitjor, l'exemple que oferim als nins en edat escolar, que el que necessiten és aprendre educació i cultura i no problemes i fets, com els abans explicats, que no arriben a cap banda.

Per tot això, vull recordar al C.E. Es Siurell que, a més de ser un club esportiu, també és una APA.

Per tant, i per acabar, vull tornar a dir que el despatx del regidor d'Esports és obert a tothom, i això ho saben tots els clubs, per tal de solucionar qualsevol tipus de problema i que és el lloc on s'han de tractar tots els temes.

Lluís Tàpia
Regidor de l'Àrea d'Esports

CARTA OBERTA AL SR. BATLE DE MARRATXI EN RELACIO A L'ACTITUD DEL AGENT P-24

Sr. Batle,

Algunes actituds d'abús d'autoritat per part d'agents de la Policia Local, concretament el P-24 (segons sembla el Sr Josep Prats) no ajuden a considerar el dit Cos com a un servei públic i que pagam tots, ans ben al contrari, creen un sentiment de rebuig del ciutadà contra el dit Cos.

El passat dia 27 de març, el meu cotxe estava estacionat a la carretera principal de Pòrtol, del qual havia baixat un moment; quan hi vaig tornar vaig veure dos agents de la Policia local que estaven a devora el meu vehicle, jo els vaig dir que en aquell moment anava a retirar el cotxe d'allà on estava ja que sembla que era zona prohibida i el vehicle podia impedir que la circulació fos fluïda. El dit agent p-24, no només va mantenir en tot moment una actitud desagradable i prepotent, sinó que allà mateix i sense pressa (es veu que en aquell moment el meu cotxe no devia molestar gaire perquè jo li vaig proposar que ens retiràssim per no molestar la circulació i ell em va respondre que fins que no hagués acabat "la seva feina" no calia que ens moguéssim) idò bé, repetesc que sense gens de pressa va començar a demanar-me tots els papers que ell em podia demanar (permís de circulació, carnet de conduir, papers del cotxe, papers de l'assegurança,...) i tot això al lloc on el meu cotxe suposadament feia nosa.

Pocs minuts abans una altra persona, segons m'han dit de Pla de Na Tesa, tenia aparcad el seu vehicle devora el revolt de la mateixa carretera. L'esmentat P-24 va parlar amb ell sense que nigu no veiés en cap moment que es retiràs el cotxe ni que se li posàs cap multa. Es devien conèixer? Sempre em quedarà el dubte.

Amb aquest escrit, Sr Batle, simplement vull exercir el dret a queixar-me públicament no tant del fet que la multa sigui o no justificada (si un ciutadà desobeeix les normes, el pes de la llei ha de caure sobre d'ell, tant se valen les circumstàncies o la gravetat de la infracció) sinó de la impunitat amb què alguns membres del Cos de la Policia local abusen de la seva autoritat envers alguns ciutadans.

F.A.

Jo vos acús

"... ca! això no pot seguir així, de cap de ses maneres!"

Per això, jo acús l'Ajuntament de Marratxí:

- de folcloritzar actes populars com la "Fira del Fang", que s'ha enfocat de tal manera que les pessetes són les protagonistes i, per mor d'això, la cultura del fang passarà de ser viva a ser una coseta per recordar allò que feien els nadius de Mallorca.

- d'ornar la carretera d'Inca amb banderetes que no tenien res a veure amb l'acte en si. A una li mancaven barres, i el poderós vent de mestral se les emportà totes d'una bufada. De l'altra bandera, que no arriba ni als vint anys d'edat, només dedicar-li una frase: "no tens ni història ni seguiment per part del poble". L'única bandera que hi podia haver allà (i no hi era) era la quatribarrada amb l'escut dels cinc pans i els dos peixos, que és la de Marratxí.

- de seguir endavant amb el pla urbanitzador, que permet que els rics edificuin en terres marratxineres mentre l'Ajuntament s'omple les butxaques. Volem ser una barriada de Palma o un poble com toca?

Jo acús el poble mallorquí:

- perquè vota partits centralistes, que no tenen gens de consciència de poble, d'ecologisme ni de país... venuts als duros de Madrid. I encara els segueixen votant.

- perquè renuncia d'esser mallorquí i es ven a una cultura forana.

- perquè des de l'estat espanyol ens deculturalitzen, ens separen dels nostres germans de sang i nosaltres acotam el cap o miram a Liorna.

- de la passivitat i les ganes de no fer res...

Gent de Pòrtol, Sa Cabaneta, Sant Marçal, Es Figuerol i Es Pont d'Inca, d'Es Benestar i Sa Cabana, de Son Macià, Es Pla de Na Tesa i fora vila; siau crítics amb el nostre entorn. Si nosaltres no defensam la nostra llengua, la nostra terra, la nostra cultura i la nostra identitat... NINGÚ NO HO FARÀ!

Solanxell

A l'amo en Clinton

Senyor Clinton, Bill per més senyes, li vull escriure una carta que esper i desig li serveixi de lliçó de moral. Jo li deman, davant el seu darrer comportament amb el poble iraquià, del qual n'és president el no manco paupat Saddam Hussein, qui és vostè, president prepotent d'on no n'hi hagi, repetesc, qui és vostè per amenaçar amb la força bruta, és a dir, la força militar, un altre país, sigui més o manco bo que els Estats Units? Vostè no sap el que fa i em sembla que té el cap tan sols per dur capell.

Que quedi ben clar que no estic a favor d'un o de l'altre, emperò trob que és un comportament prou incivilitzat i gens digne de la raça humana el fet d'amenaçar amb la guerra. Vostès, els americans, són uns bons especialistes en això de jugar a la guerra, i és un joc que ningú guanya, tothom hi perd (bé, els fabricants d'armes i els senyors de la guerra que trafiquen amb les vides de la gent, són els únics que hi guanyen).

Abandoni el seu paper de defensor de la humanitat, senyor Clinton, i deixi de mostrar al poble americà com el bo i els altres com els dolents. Això és més infantil que jugar amb la pilota. Recordi's també del resultat de les gestions polítiques i territorials dels aliats (bàsicament el poble americà) després de la primera i segona guerres mundials. Senyor Clinton, ja està bé de jugar a soldadets i a bons i dolents, i arraconi els seus tancs i avions. I, si tant desitja ser l'amo i protector del món, comenci per estructurar una política d'embargaments econòmics i de tancar política, social i econòmicament als països que, com l'Iraq, atempten contra la pau mundial.

Apa, senyor Clinton, deixi de jugar a la guerra que això, als voltants del segle XXI, ja està més passat de rosca que el "la, la, la" i el feudalisme i és més propi de quan l'home anava de moix. Sigui més coherent i responsable i utilitzi el seu poder per aconseguir i estabilitzar la pau mundial d'una manera pacífica, tal com correspon a una humanitat civilitzada i desitjosa de viure en pau.

Joan Llorenç Amer Comas

AGRESSIONS CONSENTIDES (per doblers)

"...acús la classe
mitjana de servil, d'agenollar-se
davant els qui comanden,
traint el poble seu, la seva gent,
els humils i ultrajats."

MANUEL MARIA

El fenomen d'integració passa per aprendre la llengua, la cultura, les tradicions i els costums del país que acull l'emigrant; això, evidentment, no suposa que el nouvingut hagi de renunciar al seu lloc d'origen i a tot allò que li és propi. El lector convindrà amb mi, que el castellanoparlant per ésser considerat com un mallorquí més (o sigui, un ésser integrat dins la societat mallorquina) ha d'adoptar una actitud oberta per tal d'adaptar-se a la nova societat: ha de parlar la nostra llengua i ha de respectar tot el que ens fa ésser com som. Ésser mallorquí no és una qüestió de llinatges ni de lloc d'origen, és una qüestió d'integració.

Posem un exemple prou clar: a tot castellanoparlant el mallorquí li ha de parlar en la llengua d'aquesta terra (sempre i quan l'emigrant hagi tenguut temps material d'ésser conscient del canvi de societat). Així doncs, el natiu l'ha d'introduir al nou sistema. A la llarga, el peninsular aprendrà a respectar i a parlar el català a les seves relacions amb els nadius d'aquesta terra. En cas de seguir relacionant-nos amb ell en castellà, només posam en pràctica la teoria del racisme: com que és gitano, andalús, extremeny, lleonès... li parlarem en castellà i així ens venturà millor. A partir d'aquest moment infravalorarem l'emigrant i el tractam de poc culte, d'ignorant, de curtet i de poc aplicat en el fenomen de la integració. Hem de creure que un dels fets que identifica que una persona té un grau elevat de cultura i d'educació és quan es decanta per la integració; gràcies a Déu, n'hi ha molts d'aquests a Mallorca!

Però llavors, desgraciadament, existeix el pol oposat. Els que no volen integrar-se mantenen una posició a la defensiva. Es resisteixen a parlar i a aprendre la llengua pròpia del país, fent befa de les nostres tradicions tractant-les de "coses de payeses". Aquests, s'agrupen formant guetos i fort i no et moguis es resisteixen a integrar-se. La solució més ben aviat evident per integrar-los és l'escola; els mestres mallorquins els hi han d'ensenyar la llengua catalana i ensenyar-los a respectar els trets diferencials del país que els ha acollit, incint que és de persones intel·ligents integrar-se dins la nova societat (no oblidant quines són les seves arrels).

A la pràctica això no sol funcionar gaire bé. A Palma, les barriades de Son Gotleu, la Soledat o el Polígon de Llevant, són uns clars exemples de manca d'integració. Si concretam, a la barriada del Polígon de Llevant hi ha un

institut d'ensenyament secundari anomenat "IES Aurora Picornell", on la resistència a la integració ha portat a l'obertura d'expedient d'un professor. Davant el gran nombre d'alumnes castellanoparlants i davant la poca predisposició a l'hora d'integrar-se, la gran majoria dels professors mallorquins opten per usar el castellà a les seves classes, arribant al punt que el mateix professor de català les fa en castellà; aplicant la teoria del racisme menyspreant la intel·ligència dels peninsulars.

Però, en aquest institut hi ha un professor mallorquí exmembre d'Esquerra Republicana de Catalunya, condemnat a pagar una milionària indemnització a Luis Mª Anson (després de menysprear la identitat dels illencs i d'insultar greument a l'expresident Cristòfol Soler). Com que Josep Palou es negava a usar el castellà durant les seves classes de Tecnologia i sempre usava el català per tal d'integrar els alumnes castellanoparlants va haver de suportar una manifestació contra la seva persona realitzada pels mateixos alumnes i amb el vist-i-plau dels professors mallorquins, titllant-lo de racista, "mallorquí de mierda"... i rebent escopinades i mirant de no deixar el barram per terra davant les travetes que li feien els alumnes. Envers de defensar-lo, la Conselleria de Cultura, Educació i Esports volsancionat aquest mallorquí (sigui de la ideologia que sigui), amb la possibilitat d'expulsar-lo. Quan els que comanden i els que ho fan només per doblers se n'adonen que el català no només és una curolla de professors de català i que un professor de Tecnologia usa sempre la nostra llengua, els hi fa por... molta por. Ho consenteixen per doblers. Només ho fan per doblers.

Guillem Mas i Barceló

NORMALITZACIÓ LINGÜÍSTICA: LA GRANVOLTERA INNECESSÀRIA

Una de les iniciatives que ens fa sentir més orgullosos i que justifiquen, en bona manera l'actuació municipal del PSM-Nacionalistes de Mallorca, ha estat l'aprovació dels perfils lingüístics que ha de tenir el personal que entri al servei del nostre ajuntament. A partir d'ara, el coneixement de la llengua catalana, en els seus diferents nivells segons el lloc a ocupar, serà un requisit indispensable per accedir a un lloc de feina al nostre ajuntament.

Arribar a aquest punt ha estat un camí llarg i tortuós, per això hem titulat l'article: la gran voltera innecessària. Ara ho intentarem explicar.

Una de les primeres iniciatives que va prendre el PSM fou presentar una moció on s'instava l'equip de govern a determinar uns perfils lingüístics segons el lloc de feina a ocupar i, com és obvi, d'això se'n derivava que el coneixement de català seria un requisit indispensable per accedir a un lloc de feina. La moció la presentàrem el novembre del 95, crec

que es discutí el gener del 96 i fou rebutjada. En aquella ocasió, l'equip de govern, argumentà que la seva política -fer una prova de català, no eliminatòria i que puntuava com a molt un 10% del total- era la més encertada, que anaven pel bon camí, que el grau de normalització que havien aconseguit de la seva manera era gairebé òptim i que només, per ventura, un 2% de totes les accions administratives quedaven sense normalitzar.

La nostra observació diària no concordeva amb aquestes apreciacions optimistes que feien, a alguns departaments municipals l'única llengua que s'emprava tant en l'atenció al públic com de manera interna era el castellà.

Però no defallíem, sempre que podíem fèiem sentir la nostra reivindicació: aprovació anual de la plantilla, aprovació de les bases per a personal interí...etc. Fins que un dia, donant voltes per on aficar altre cop la banya ens adonarem que l'article 24 del Reglament Municipal de N.L. deia que "l'Ajuntament de Marratxí, ha de fixar els criteris de classificació i ha de classificar els llocs de treball del personal al servei de la corporació, d'acord amb els nivells de coneixement de català necessaris per a ocupar-los". Aquest article, que dormia el somnis dels justos, ens va donar la clau. Presentàrem una moció -200597- on instàvem que en un període no superior a tres mesos es fixassin aquests criteris. A les darreries de l'any, crec que era al ple de novembre, es va produir aquesta classificació que no diferia massa de la que nosaltres presentàrem dos anys abans (nov. 95).

Ben arribada sigui aquesta passa qualitativa que contribuirà sens dubte a millorar la salut lingüística del nostre ajuntament. Només hi podem posar dos emperons: un, és ben evident, haver t dutat dos anys -la gran voltera innecessària- per arribar al mateix punt que nosaltres propugnàvem el 95; el segon, potser és una mica tècnic, fa referència a les convalidacions, l'equip de govern creu que una persona que demostrí que durant tot el període d'escolarització, des de primària fins al COU, ha estudiat llengua catalana, se li convalida el nivell C de la Junta Avaluadora. De totes maneres encara tenim esperances que en un futur no gaire llunyà això es pugui canviar: bé perquè el PSM participi en la gestió municipal -gran èxit electoral l'any que ve- o bé perquè se n'adonin, com ara ho han fet, que la seva política no és la més encertada. La llàstima és que si han hagut de menester dos anys per adonar-se que la seva política lingüística no és la més encertada, potser, per adonar-se d'aquest petit escàtil n'hauran de necessitar quatre. Sempre ens trobaran disposats a recordar-los-ho...i si no queda més remei a fer una novena a Sant Marçal.

Rafel Crespi i Ramis,
Regidor del PSM-Nacionalistes
de Mallorca

El retolador (XIX)

"De vegades, cal dir les coses com si fos la darrera vegada".

(A. José Alés)

"La veritat del consum és el canibalisme".

(Rafael Argullol)

"No facis mai el que vols fer; fes només el que saps fer".

(Anònim)

"Un home només pot arribar massa lluny, quan no sap on va".

(Anònim)

"La majoria dels homes utilitza la primera meitat de la seva vida en fer miserable l'altra". (La Bruyère)

"Usa i minimitza". (Joan Borda)

Selecció de Joan Borda

Reflexions

Guardant les distàncies i categoria i reconeixent el fet que totes les comparacions són odioses, m'he permès fer una petita reflexió.

Al senyor Pujol no li cauen els anells ni té el sentit del ridícul quan reconeix públicament que ha ficat "sa pota" referint-se a unes declaracions molt poc encertades en les quals posava en evidència una comunitat, la basca. Se l'ha criticat molt, i crec que amb justícia, però el que no podem fer és negar-li al "molt honorable" perquè ha sabut utilitzar la tan famosa i, per desgràcia, tan sovint escoltada frase: "equivocar-se és d'humans i

rectificar és de savis".

I jo em pregunto: Tenim els marratxiners uns polítics amb suficient sabiduria per rectificar tot el que han fet malament i reconèixer els seus errors?

Perquè d'humans han demostrat ser-ne més del compte.

Es Pont d'Inca, Marratxí. Salut, veïnats!

Pere Fullana

P.S.: Falten quinze mesos per les eleccions locals.

A LA PORTULA DE MARÇ

- Nou uniforme de la Policia local??? Mirau la foto de la pàgina 5. Veureu a 5 policies amb el vestit "de sempre", i a un altre, el de l'esquerra, que va "diferent".
- Meravellosa i tendra foto de na Mercè, a la pàgina 27.
- A la pàgina 35, es diu que hi haurà en aquesta revista, el sorteig de productes de Flor d'Ametller, i si ha tocat a un senyor???
- A la contraportada, es diu que hi ha "jugadors, pares i amics del Bàsquet...". Perdonau, però no sé distingir els del bàsquet dels que no ho són...

L'ESPAI EXTERIOR, LA VOYAGER-2 I BACH

El gran científic Carl Sagan i jo teníem una cosa en comú: des de petits ens ha agradat mirar el cel i les estrelles, fascinats per l'univers, tot el que abasta i els secrets que amaga. La diferència és que ell era un home intel·ligent i per això el va poder arribar a entendre, investigar i viure.

El seu programa de televisió em va mostrar per primera vegada una imatge de la Voyager2, destinada a navegar pel sistema solar fins arribar als seus límits i anar més enllà. En aquell moment, feia poc que havia passat als voltants de Júpiter, i podíem observar la seva gran tempesta vermellosa...! Qui hi pogués esser

per contemplar semblant paisatge!

Aquests dies la Voyager2 ha creuat la frontera del nostre sistema solar, i s'allunyarà d'ell durant anys i més anys, enviant informació mentre tenguí energia. Està entrant allà on mai no ha arribat ningú (ningú conegut, almenys!) en l'espai més exterior i més desconegut. Un enginy humà que tal vegada, qualche dia sigui trobat i examinat amb curiositat

per alguna civilització veïna i que desgraciadament desconexim encara.

Fa gràcia pensar que la Voyager2 duu dintre seu un disc d'or, amb tot un grapat

d'informacions sobre el nostre planeta i la nostra humanitat. Tot just quan nosaltres, pobres i retardats terrícoles estam ja a punt de jubilar el disc compacte, el seu flamant substitut. Esper que, malgrat tot, aquesta civilització aliena ens pugui arribar a conèixer una mica, els piqui la curiositat (si és que saben el que és això...) i decideixin venir a visitar-nos... Sempre he dit que m'encantaria.

Per cert que, entre altres coses, el disc esmentat, duu música. El primer que sentiran els extraterrestres? El Concert de Brandenburg número 2, de J.S.Bach. Sàvia elecció, pens. M'agradaria veure'ls el moment en que escoltin semblant meravella, i conèixer els seus pensaments, i les emocions que els provocarà...

Si Bach ho sabés!!!!

Gabriel Àngel Vich i Martorell

UN LLIBRE DE POEMES

Dia 24 de febrer, darrer dia de Carnestoltes, tingué lloc a Es Pinzell de Ciutat la presentació del llibre "Els viaranys de l'oblit", del nostre company de Redacció Josep Antoni Calvo.

Aquí teniu la versió íntegra.

Bon vespre. Benvinguts i benvingudes.

Primer de tot, volem agrair a l'autor del llibre que anam a presentar la confiança que ha dipositat en nosaltres dos, perquè presentar un llibre sempre és un acte important i difícil. Presentar un llibre és mostrar a l'opinió pública l'obra d'un treballador o una treballadora de la lletra -d'un escriptor o escriptora, vaja!-, que ha aconseguit plasmar amb paper i tinta una història, concebuda anau a saber en quines circumstàncies. Presentar un llibre és un acte difícil per a l'autor,

Antoni Roca, Pep Toni Calvo i Maria Deyà

especialment si no és tocat pels déus de la supèrbia, de la vanitat i de l'arrogància; en un acte com aquest, un acte social, l'autor mostra públicament la seva obra, el producte del seu treball intel·lectual, del seu enginy, de la seva sensibilitat, sense saber ben bé si amb aquelles fulles lligades, esdevingudes llibre, podrà arribar a fer comprendre el seu missatge al lector que arribarà a tenir aquell material estimat entre les seves mans. Però el nostre autor ja parlarà més tard, quan acabem de fer-ho nosaltres dos, esdevinguts circumstancials padrins en aquest acte.

Avui vespre us volem presentar públicament l'obra d'en Josep Antoni, aquest llibre de poemes que ha titulat

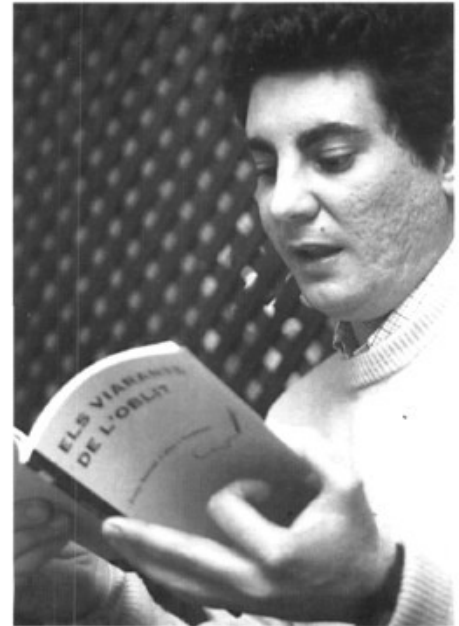
"Els viaranys de l'oblit" i que ens ha duit a reunir-nos. Abans, però, convé fer algunes referències a l'autor, un home encara jove, sens dubte, a qui ens atreviríem a qualificar d'autèntic enamorat del mot que escolta, de la paraula que escriu, de la llengua que parla i de la terra que trepitja.

Quan a la dècada dels seixanta no li quedava ni un mes d'existència, feia sols un parell de dies que hi havia hagut una forta nevada a es Puig Major i uns mesos abans els americans havien aconseguit posar peu a la Lluna, en Josep Antoni decidí néixer i començar la seva carrera d'estudis de les lletres i d'escriptor vocacional i, com a bon Sagitari, ja anava armat de paraules i de sentiments en el seu buirac. De bon principi no milità de marratxiner com ho fa ara, perquè el seu lloc d'origen va ser Es Vivero, i per això passà per diferents centres d'ense-

nyament situats a Palma, on el seu esperit inquiet anà cercant el camí de les lletres. De la seva època d'estudiant són les seves primeres incursions públiques en el camp de la creació literària i, actuant d'agitador cultural, es llança a diverses empreses literàries en el camp poètic, que comptaren amb el seu entusiasme i dedicació, ens referim a "S'Esqueix" i "Vetlada poètica", entre d'altres.

Amb aquests antecedents, no és estrany que el nostre poeta volgués dedicar-se a estudiar la llengua amb tota la profunditat possible i, per això, acudí als estudis de filologia catalana. Però en Josep Antoni no s'ha dedicat sols a la poesia, també ha fet incursions en altres àmbits, com ara el de la narrativa, l'article periòdic o la crítica literària, àmbits que conrea de fa temps i dels quals ha deixat nombroses mostres, escampades a publicacions i revistes, mostres que un dia o altre haurà de recuperar i reunir, per tal de donar-les novament a conèixer.

Hom podria pensar que, en l'època d'Internet i de les plataformes digitals, de les comunicacions globals i de la CNN, la poesia és un fet anacrònic, més propi de gloriòs èpoques literàries ja

L'autor llegint un dels seus poemes

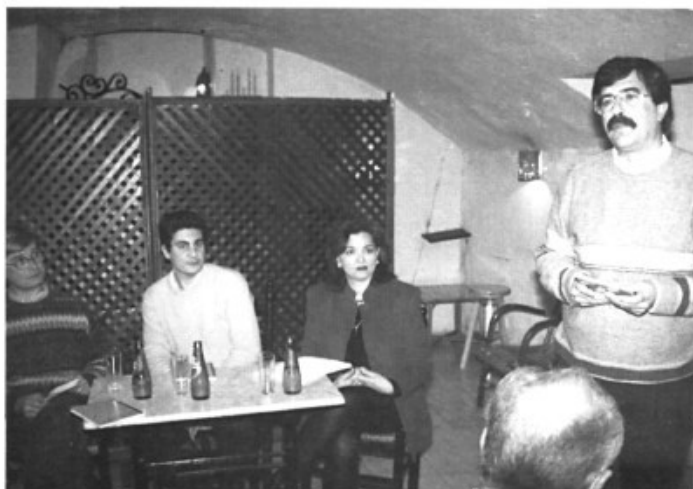
passades, que de l'actualitat més viva. No, no podem estar d'acord amb aquest plantejament. Cert és que la lírica no viu una època gloriosa, però estareu d'acord amb nosaltres que està en un període de recuperació i, tot i que no arribi a ser un gènere de masses, la poètica ha recuperat part del seu prestigi i de la seva incidència en la creació literària, especialment -pensam- per dos motius: per la necessitat dels autors i per la necessitat dels lectors. Ni les sigles, ni les arroves, ni el llenguatge audiovisual que cada dia martelleja les nostres oïdes, poden fer-nos oblidar la bellesa dels mots, expressió plàstica de la bellesa de les idees, perquè el poeta no és ni més ni menys que una persona abeurada de sensibilitat, capaç de fer-nos arribar mitjançant la paraula -escrita o parlada- els seus sentiments, les seves sensacions i les seves angoixes que, i no per casualitat, esdevenen universals.

"Els viaranys de l'oblit" és el llibre de poesia que avui presentam. En realitat són dos llibres en un: un seria el que ja hem anomenat i l'altre un altre conjunt de poemes que l'autor titula "Paraules perdudes en una caps de sabates", poemes anteriors que, sense rompre la unitat del llibre, ens poden donar una bona pista de per on han anat els interessos i els afanyos poètics de l'autor, en Josep Antoni, qui juga amb la llengua i amb les paraules. Les pàgines del llibre, del seu primer llibre de poemes, són un seguit de

sensacions, d'impressions i de sentiments, que colpegen o que han colpejat l'autor, el qual no se n'amaga gens d'expressar-se, de despullar-se davant nosaltres, d'expressar allò que l'obsessiona o que el preocupa. **"Els viaranyys de l'oblit"** i **"Paraules perdudes en una capsa de sabates"** són mostres de sensibilitat i d'amor per la paraula, resulten expressions naturals dels sentiments del poeta, sense afegitons, sense maquillatges, intentant posar per davant de tot el crit, el clam, l'angoixa o el lament, però sense oblidar el mot.

No es estrany que ens digui **"com he estimat la paraula"** perquè és ben evident que ha estimat la paraula i, de fet, encara se l'estima, i molt, i per això escriu i fins i tot escriu poemes. **"No sé com tornar a la innocència"**, es lamenta en una de les pàgines del seu llibre, probablement desitjant tornar als llocs

Vicenç Calonge fent la presentació de l'acte

perduts, als racons oblidats, a les sensacions desades a la infantesa, a la innocència que pensa que ja no pot recuperar, que ja no pot tenir, que ja no pot conservar. **"La solitud després de la festa esdevé qualque cosa positiva"**, afirma, segurament aquesta és la mateixa solitud que ha permès l'expressió clara i nua en aquests papers originàriament en blanc, que esperaven ser decorats amb lletres d'impremta, convertides en harmonia per la creativitat d'en Josep Antoni, cronista de la realitat, radiòleg dels seus sentiments, dels sentiments que surten amb força a cada mot, a cada frase. Però el seu mot més repetit és **"camín"**, un mot conseqüent amb el títol genèric de l'obra, forma inequívocament expressiva d'així com observa l'existència, el seu present, talment com el d'un caminant, o potser un excursionista, que va passant etapes, moments, sensacions, experiències i situacions. Ell, però, no observa tot això a distància, impassible, ell s'implica i es compromet en la realitat que l'envolta.

Na Catalina, a qui va dedicat aquest llibre, i autora dels **"Quatre mots de presentació"**, l'encerta de ple quan diu que el llibre és l'arribada a un port literari, un port que nosaltres li desitgem que sigui sols el primer de molts altres ports, escales inevitables i necessàries per arribar a Ítaca, aquella pàtria llunyana de la qual el mestre Kavafis ens deia:

**"I si la trobes pobra, no és que Ítaca t'hagi enganyat.
Savi com bé t'has fet, amb tanta experiència,
ja hauràs pogut comprendre què volen dir les Ítaques"**
Moltes gràcies a tots i a totes, i bona nit.

Maria I. Deyà Antoni Roca

Els viaranyys de l'oblit

Supòs que tots ja ho sabeu, he estat pare literari. Fa poc més d'un mes que circula per les llibreries de Mallorca i qualcuna de Menorca, concretament la llibreria Tau d'Alaior, el meu primer llibre. Si vos he de dir la veritat, la sensació que em produeix és mala d'explicar. D'una banda, el trull que ha representat el meu trasllat temporal a Menorca, em fa perdre un poc els punts de vista habituals i tot pren un to i una textura diferent. D'altra banda, havia abandonat darrerament el tema de la creació literària. Tal vegada la manca d'estímul i el problema que suposa haver de cobrir altres necessitats, com assegurar-se un futur laboral i gaudir d'independència econòmica, no t'ofereixen una situació gaire favorable per fruit de la tranquil·litat necessària per escriure. Vaig haver d'aprofitar la setmana blanca per tornar a Mallorca i poder fer la primera presentació del llibre, que es va dur a terme al bar Es Pinzell de Palma. I tot gràcies a la paciència i a la bonhomia d'en Vicenç Calonge, artífex d'aquesta aventura editorial que representa la col·lecció de llibres de poesia del Centre Cultural Capaltard.

Pel que fa a la presentació que em feren n'Antoni Roca i na Maria I. Deyà, només tenc paraules d'elogi. A més, cal reconèixer la sensibilitat que m'havien demostrat, en diverses ocasions, en temes lingüístics i literaris, fet que els convertia en uns bons candidats per deixar l'obra en les seves mans i elaborar-ne una presentació. I així va esser, m'agradaren molt les seves observacions i la manera d'expressar-les. Per això, no només els agraeixc les paraules que es reproduïxen en aquest número de Pòrtula, sinó que els desig, també, un bon futur com autors literaris i lluitadors per la llengua.

I ara, cal continuar caminant pels viaranyys fantàstics de l'existència.

Josep Antoni Calvo i Femenies

Es Siurell

Cafeteria
Hamburgueseria
Tapes variades

Nicolau Cotoner, 9
Tel. 79 79 38 - Sa Cabaneta

(1 D'ABRIL) 16 DIES PERQUÈ EDUCACIÓ DEMOSTRI QUE MARRATXÍ TENDRÀ INSTITUT

Pla de finançament estatal de carreteres

■ 57.650 milions de pessetes en obres
■ S'intenta compensar el dèficit històric

■ Les obres seran executades per la Conselleria de Foment del Govern Balear

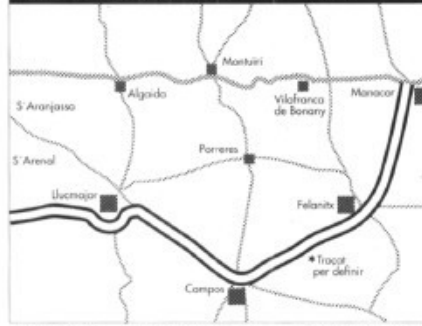
■ Les obres es duran a terme en vuit anys

Xarxa arterial i accessos a Palma

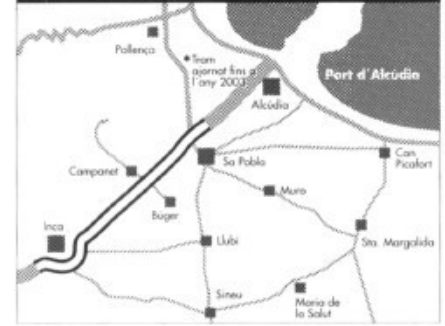
C-715 Desdoblament Palma-Son Ferriol	C-715 Variant de Son Ferriol	P-111 Desdoblament Palma- Universitat	Desdoblament 2n cinturó
Inversió 500 milions	Inversió 700 milions	Inversió 1.400 milions	Inversió 4.000 milions

Autopista de Llevant (Mallorca)

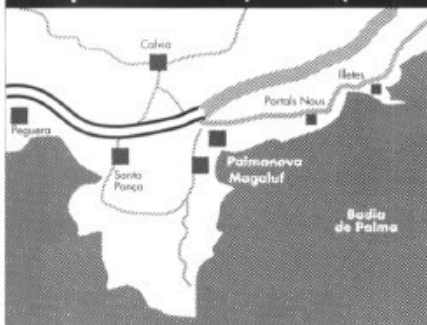
Desdoblament PM-602 (S'Arenal-Llucmajor) (Autopista)	AUTOPISTA LLEVANT Variant Llucmajor Tram Llucmajor-Campor Variant Campor	AUTOPISTA LLEVANT Campor - Felanitx Variant Felanitx Felanitx - Manacor
Inversió 4.900 milions	Inversió 4.100 milions	Inversió 18.050 milions

Autopista Central (Mallorca)

Variant d'Inca	Tram Inca - Sa Pobla	Tram Sa Pobla - Alcúdia
Inversió 3.600 milions	Inversió 4.500 milions	Inversió 3.700 milions

Autopista de Ponent (Mallorca)

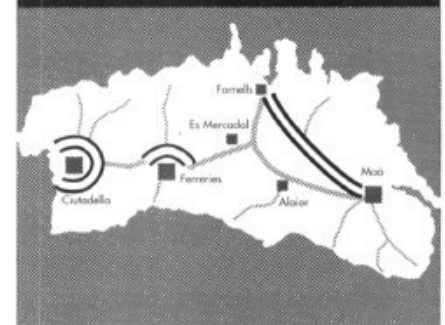
Palmanova - Sta. Ponça	Sta. Ponça - Peguera
Inversió 2.500 milions	Inversió 1.300 milions

Variants (Mallorca)

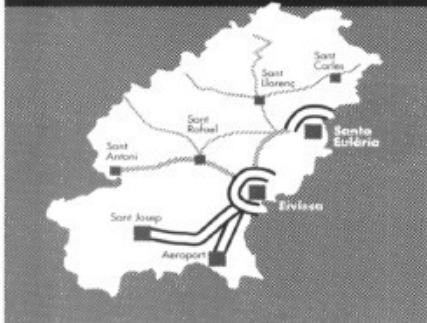
Variant Vilatorrada	Variant Manacor (nord i sud)	Variant Sant Llorenç	Variant Son Servera	Variant Capdepera
Inversió 500 milions	Inversió 1.000 milions	Inversió 800 milions	Inversió 500 milions	Inversió 300 milions

Illa de Menorca

Maó - Fornells	Ronda Nord Ciutadella	Ronda Sud Ciutadella	Variant Ferreries
Inversió 500 milions	Inversió 600 milions	Inversió 400 milions	Inversió 1.200 milions

Illa d'Eivissa

Desdoblament 2a Ronda Eivissa	Nou accés aeroport	Variant de Sta. Eulària	Condicionament Eivissa - Sant Josep
Inversió 500 milions	Inversió 600 milions	Inversió 400 milions	Inversió 1.200 milions

Independentment d'aquestes obres, el Govern Balear, a través de la Conselleria de Foment, durà a terme un pla de carreteres amb una inversió de 6.000 a 7.000 milions de pessetes.

Mallorca

- Sortida Son Valentí via cintura (65 M)
- Accés Son Hugo via cintura (220 M)
- Accés Alaró (169 M)
- Variant Andratx Sud (176 M)
- Accés s'Arracó (190 M)
- Accés Bendinat (450 M)
- Pas superior ctra. Sóller accés Polígon Son Castelló (300 M)
- Variant Portocristo (1.000 M)
- Variant Can Picafort (540 M)
- Sóller - Deià (800 M)
- Tercer carril via cintura fins a Son Dureta (775 M)
- Inca - Llubi - Muro (1.954 M)

- Via cintura amb Sóller, Son Gotleu i es Molinar (600 M)
- Ariany - Sta. Margalida (488 M)
- S'Esclaieta - Valldemossa (404 M)
- Pont Anglesos - Can Picafort (183 M)
- Cinturó Palma Nord (864 M)
- Palma - Palmanova (tercer carril) (629 M)
- Tercer carril Palma - Marratxí (393 M)
- Penetració autopista central (500 M)
- S'Arracó - St. Elm (278 M)
- PM 304 (406 M)
- PM 110 Esporles - ctra. Valldemossa (300 M)

Menorca

- Ronda Maó (1.44 M)
- Desdoblament Maó - St. Lluís (472 M)
- Millora PM 711 es Mercadal (232 M)
- Millora PM 711 es Migjorn (174 M)

Eivissa Formentera

- La Savina - La Mola (Formentera) (694 M)
- Sta. Eulària - St. Carles (300 M)
- Eivissa - Sta. Eulària (per Jesús) (574 M)
- Sta. Eulària - St. Rafael (509 M)
- Ronda Nord - St. Antoni (288 M)

GOVERN BALEAR
Conselleria de Foment

Ministerio de Fomento

TAULA PARADA

"Alens de la primavera carregats d'olors suaus, puix que fugiu de la terra, a reveure, adéu siau". (Marià Aguiló, 1825-97)

Greixera de Mussola

Ingredients: sis tallades de mussola, sofrit, panses, pinyons, tomàtiga, pèsols de bullir, dues carxofes, un pebre verd, farina, pa fregit, alls, julivert, ametlles, un poquet de vi sec, aigua, oli, sal.

- Rentau les mussols, les eixugau, les trossejau, enfarinau-les i fregiu-les.

- Apart feis un sofregit amb oli, els alls talladets, el sofrit i el pebre verd fets trossets petits, la tomàtiga, dues cullerades de julivert i, al final, afegiu-hi aigua que ho cobreixi.

- Posau-ho tot dins una greixonera al foc i en arrencar el bull afegiu-hi el vi sec, les panses i els pinyons.

- Deixau-ho coure uns deu minuts i després posau-hi els trossos de carxofa i les tallades de mussola, que compondreu per damunt dels altres components.

- Ho tendreu a bullir cinc minuts més i després ja li podeu posar per damunt les ametlles capolades.

- Deixau-ho reposar un poc i ho podeu servir amb crostons fregits.

Costellam de xot rostit amb fruits secs

Ingredients: 1 costellam de xot, saïm, alls, romaní, pebrebò, patatò, dàtils, prunes sense pinyol, vi sec o conyac, oli, sal.

- Agafau el costellam, li tallau el que sobri de la falda (els baixos de les costelles) el salau i espolsau el pebrebò.

- Dins una rostidora o greixonera prou grossa hi col·locau tot el costellam.

- Posau el saïm (si no n'hi voleu molt heu d'afegir-hi un poc d'oli), afegiu-hi els alls, uns brotets de romaní i entrau-ho dins el forn, que ha de ser ben calent (millor si és de llenya).

- Quan vegeu que torna rosset ja li podeu agregar el vi sec, els dàtils i les prunes. Comprovau si està bé de sal i pebrebò.

- En una horeta sol ésser fet, segons la calor del foc.

- S'acompanya amb el patatò fregit.

Panades dolces

Ingredients: 1 quilo i 200 gr. de farina, 400 gr. de saïm, 350 gr. de sucre, sobrasada, botifarró, xulla, 1 escudella d'oli, 1 escudella de suc de taronja, 3 vermells d'ou, 1 escudella de llet, el farciment de les panades (xot, porc, pollastre, indi, conill). A ca nostra les feim:

- Agafam una cuixeta de xot, la tallam a trossets petits i la sofregim amb sal i pebrebò.

- Apart feim trossets la sobrasada, el botifarró i la xulla.

- Dins un ribell es posa més de la meitat de la farina amb les quantitats senyalades de saïm,

sucre, oli, suc de taronja, vermells d'ou i llet. Es pasta amb el puny fins que estigui ben lligat. Finalment, s'hi afegeix l'altra part de la farina.

- Tot ben pastat, feim bolletes segons el vostre gust de grosses, pensant també en la pasta que es necessita per la tapadora.

- Es dona la forma a la panada i s'ompl amb el farciment i uns trossets de sobrasada, botifarró i xulla. Es fa la tapadora, que es col·loca afegint-la a la panada amb unes pessigades.

- A les panades dolces se'ls ha d'embolicar una tira de paper al voltant per evitar que s'eixanquin.

- Davall cada panada es pot posar un quadrat de paper d'estrassa.

- Són cuites als tres quarts d'hora o més, segons la força del forn.

Crespells

Ingredients: 1/4 de sucre, 1/4 de saïm, 4 vermells d'ou, 1 tasset d'oli i una d'aigua, 1 raspadura de llimona, la farina fluixa que es begui.

- Pastau els ingredients amb un poc de farina, que s'ha d'anar afegint fins que basti.

- Quan estigui ben pastada es deixarà reposar uns moments i ja es poden fer les figures segons els motlles que es tinguin.

- Una vegada al forn s'ha de vigilar que no es cremin.

Robiols

Ingredients: 1/4 de sucre, 1/4 de saïm, 3 vermells d'ou, 1 tasset d'oli i una d'aigua, 1 raspadura de llimona, la farina fluixa que es begui, farciment (pot ser de confitures de diverses classes, brosat, cabell d'àngel o crema).

- Mesclau els ous amb el sucre, el saïm, la llimona rallada, l'oli, els vermells d'ou i la farina fluixa que es begui.

- Mesclau els ingredients amb un poc de farina i anau afegint-n'hi fins que quedi ben lligat.

- Pastau-ho i feis una massa que sigui consistent.

- Feis unes bolletes per fer els robiols amb la pasta ben prima i farciu-ho al vostre gust.

- Al forn hem de tenir cura que no es cremin.

Receptes per a règim

Aquest mes, com que són receptes per les Festes de Pàsgua, em sembla que podeu fer un extraordinari i podeu repetir les mateixes... però anau amb compte de no passar-vos!

"De consells no en vagis fart i... tu pren la millor part"

- Si devora els plàtans verds n'hi posau un de madur aconseguiu una maduració més ràpida.

- Si teniu necessitat només d'un poquet de suc de llimona, no importa tudar tota una llimona, basta fer-li un forat amb un escuradents o una forquilla i sucra-la que s'ha de menester.

Francisca Juaneda

Del bon vi

VARIETATS DE VINIFICACIÓ (III)

Albariño

És la principal varietat de la denominació d'origen Ries Baixes. El raïm és esfèric i més aviat petit, de color verd grogós i amb gust lleugerament a moscatell. La maduració és un poc tardana, però de gran fertilitat. És molt freqüent el seu emparament fins als dos metres. Produeix vins blancs àcids, de color pallós i d'aromes florals molt acusats.

Chardonnay

És una varietat de procedència francesa. La seva brotació és molt precoç, pel que convé evitar les àrees de cultiu que tinguin gelades tardanes. Dóna un vi de sabor molt típic i d'un color groc pallós amb reflexos daurats. El seu aroma i perfum són molt delicats. Té el cos i l'acidesa justs, amb un bon grau alcohòlic. És òptim per fer una base de xampanya i, si el mesclam, dóna una gran millora a altres vins neutres.

Macabeu

S'anomena macabeu a Catalunya i València. A la resta de regions es denomina viura. Varietat blanca principal en les denominacions d'origen Navarra, Penedès, Rioja, Somontano, Tarragona i Terra Alta. S'adapta a totes les condicions climàtiques i d'altitud. Són ceps molt productius, que donen un vi de gran qualitat. És la base fonamental en l'elaboració de caves.

Exemple: Fillaboa. 97. D.O. Ries Baixes 100% Albariño.

Joan Carles Serra

Perfil Antoni Montilla Peinado

Và néixer quan tot just entra la primavera, és a dir, el 21 de març del 45. Ara té 53 anys i en fa 33 que viu a Es Pla de Na Tesa. És casat amb Maria Gili i tenen un fill.

Començà a estudiar magisteri quan vivia a Jaen amb els seus pares. Llavors vengueren a viure a Mallorca i no acabà la carrera. Ha fet feina d'administratiu i està aficat dins el Partit Popular.

Li encanta la mar, si li deixassin hi viuria. Té un llaüt i sempre que pot hi va. Es dedica a la pesca, és el seu esport. Abans també caçava, però ara ja no ho fa, prefereix la mar abans que la terra. També conra tarongers i coneix tots els tipus de taronges.

Llegeix poc, només premsa i, molt de tant en tant, altres coses.

De la TV li agraden molt els informatius i intenta veure'ls tots i de totes les cadenes, per així tenir la informació més objectiva possible.

Les pel·lícules bones també se les mira, especialment les còmiques. No li agraden gaire els programes del "cor" ni els anuncis.

De la cuina li agraden totes les castes d'arròs i el peix, com als bons pescadors com ell.

La seva principal virtut i el seu defecte són alhora el mateix, és massa perfecció-

onista. Li encanta l'ordre i no pot tenir res, res, res fora de lloc. A casa seva li diuen que és un exagerat.

Admira molta de gent, però en especial, i des que va conèixer la quantitat de coses bones que va fer, admira l'Arxiduc Lluís Salvador.

De *Pòrtula* ens diu que pensa que és necessària. Per ventura caldria que repartís més les informacions dels pobles i dividir-se un poc més pels nuclis i pels pobles històrics quant a continguts.

De la política pensa que és necessària, els polítics són necessaris i la gent hauria de valorar amb més comprensió els qui fan feina amb la política. Que hi hagi polítics incorrectes no vol dir que tots ho siguin, n'hi ha que, com ell mateix es considera, lluiten pels seus pobles.

El principal problema de Marratxí és que el creixement ha superat el previst, ha crescut massa i ara s'arreglen els problemes que sorgeixen fent pegats. Pel futur els partits polítics haurien d'arribar a un consens del que volem per al nostre municipi.

CBE.-

Llavors i Llegums

Germanes Serra, C.B.

Casa Fundada en 1920

Carrer de l'Oli, 3 - Telèfon 71 53 22
PALMA DE MALLORCA

**CLINICA DENTAL
PONT**

D'INCA - SA CABANETA

*Dres. Maria Alejandra Salama
Col. n° 351
Claudio D. Morán
Col. n° 359*

**Avda. A. Maura, 6
PONT D'INCA
Teléfono 79 40 36**

*Cl. Oleza, 98
SA CABANETA
Tel. 60 23 11
Urgencias Tel. 60 30 97*

Vetllades des Molí

Marratxí, un cas molt especial

La vetllada del mes de març tengué per convidat en Toni Montilla, cap de l'oposició de l'Ajuntament de Marratxí. Viu en un lloc, diguem-ne indefinit, entre es Port d'Inca i es Pla de na Tesa. Segons l'Església aquest lloc pertany al primer nucli i segons l'Ajuntament al des Pla de na Tesa. Suposam que qualche dia s'aclarirà l'assumpte. Comptàrem amb la presència d'en Vicenç Sastre, que ens delectà amb el seu particular sentit de l'humor; n'Anselm López, arquitecte resident a Pòrtol, va esser el subscriptor convidat d'aquesta vetllada; també ens acompanyaren na Cati Bisquerra, ben coneguda de tots els seguidors de *Pòrtula*, i el subscriptor i col·laborador Pep Calvo Buades. I deim col·laborador perquè és l'enllaç entre *Pòrtula* i el R. Mallorca.

Abans d'entrar a analitzar la vetllada des del punt del vista del convidat, cal tenir en compte les premisses inicials. La vetllada s'encetà parlant de viatges, cosa gens estranya a la redacció de *Pòrtula*. Però en aquesta ocasió esmentàrem les anècdotes referides als mitjans de transport: vaixells i avions. Comentàrem les aventures que sol oferir la companyia Flebasa amb les seves naus. Les tres hores i mitja que dura, aproximadament, la travessia en vaixell entre Alcúdia i Ciutadella es poden convertir en una autèntica aventura. Això si no s'allarga el viatge a causa del mal temps o de qualche avaria sobtada. I parlant d'avions i aeroports, no fa gaire, un dels autors d'aquest article va patir un petit esglai. Quan l'avió es preparava per enlairar-se, va frenar de cop. Un ensurt sense gaire importància que va aconseguir posar histèric a més d'un passatger.

I després de riure una bona estona parlant d'aquestes anècdotes que el pas del temps sempre presenta com a mitjanes i fins i tot entranyables, passàrem revista a tota una sèrie de punts conflictius que afecten el nostre municipi. Parlàrem de l'aigua i la seva problemàtica. Davant la pregunta: "Com es pot abastir d'aigua un municipi com Marratxí, que creix sense control?" el nostre convidat contestà que a Mallorca hi ha molta més aigua que no ens pensam. A més, són curiosos els capricis de la naturalesa, ja que podem tenir un pou que no dóna el rendiment esperat i, a pocs metres de distància, aquest rendiment es pot duplicar. Això són coses, com va dir en Vicenç Sastre, de la capa freàtica.

En Toni Montilla ens contà moltes anècdotes referides al tema de l'aigua i ens parlà de qualche saurí amb qui ha tractat. Recordau que els saurins són aquelles persones que, amb una vareta a la mà (o qualsevol altre objecte), endevinen o pretenen endevinar l'existència d'aigües subterrànies. Tot i l'escepticisme de qualcun dels presents, el nostre convidat ens assegurà que hi ha gent amb capacitat de fer-ho i que ho ha comprovat personalment. I parlant d'aigua s'arribà a la conclu-

sió que el problema més greu no és la limitació de recursos que ens ofereix la naturalesa, sinó l'ús i abús que en fan els usuaris. El punt de vista ecologista, tal vegada, duit a uns límits insospitats, apuntà la possibilitat (que practica més d'un) de recuperar l'aigua de l'escurada per regar els geranis i els cactus. Ara bé, per això s'ha d'usar un detergent ecològic. I convé que enllacem el tema de l'aigua amb l'urbanisme, ja que van íntimament lligats. I què vos hem de dir, d'urbanisme, que ja no hàgim dit i esmentat al llarg de tants i tants de números de la revista?

Sobre l'institut ens assegurà que el tindrè. En Vicenç Sastre li va recordar que aquest tipus de construccions haurien d'anar lligats a promoure inversions per afavorir l'expansió de l'energia solar. D'aquesta manera es podria construir un institut totalment ecològic i crear consciència als al·lots que existeixen altres formes d'energia alternativa i que cal potenciar-les.

I com també sol esser habitual, vàrem treure a rotlo el tema lingüístic. Segons afirmà el protagonista de la nostra vetllada de març, la cosa no va tan malament. Segons pareix, als funcionaris se'ls exigirà els certificats de la Junta Avaluadora, que podran variar segons els tipus de feina que han de desenvolupar. Però ja ho veurem, perquè la realitat no es configura només a base de certificats, sinó que es concreta en allò que fa la societat.

Finalment, no deixarem de banda uns dels temes que circulà durant la vetllada: el del futbol. I no podem esperar altra cosa si tenim en compte la marxa ascendent que duu el nostre Mallorca de primera.

Josep Antoni Calvo i Femenies
Catalina Bestard

ESPECIALISTES EN ARTICLES DE
MUNTANYA, CAMPING, ESQUI I ESCALADA

ES
REFUGI

"Si ens parles de Marratxí o de Pòrtula tindràs descompte"

Via Sindicat, 21, pati interior
(Antic edifici del Sindicat Forà)
Tel. 71 67 31

Ja tenim 20 anys!

(1 D'ABRIL) 16 DIES PERQUÈ EDUCACIÓ DEMOSTRI QUE MARRATXÍ TENDRÀ INSTITUT

Pel finestró

... tu també hi pots sortir!
Envia'ns la foto que
vulguis o posa't en contacte
amb la redacció de **Pòrtula**.

N'Elena en va fer 19 i volia sortir... ja hi és. I molts d'anys!

N'Esteve i na Maria se'n cuiden del que era el "colmado Paquita" de Sa Cabaneta. Ara li diuen "Ca n'Esteve". Sort !

N'Antoni "Marcé" de l'olleria de can Miquel Serra de Pòrtol i la seva esposa, de Cas Gericó de Consell.

Una bona representació dels ollers portolans durant el sopar de presentació de la Fira del Fang.

La gestoria de Sa Cabaneta, amb n'Antoni, en Pere i en Guillem, resol tots els problemes fiscals i administratius.

Pep Maria Juan i Cati Sastre, des Pla de na Tesa, varen celebrar els vint anys de matrimoni. Enhorabona!

Andreu Crespi va fer una xerrada al Pont d'Inca; el veim amb en Martí Serra i en Sebastià Alou.

L'arquitecte Anselm López estava així de content amb el premi de Benvolguts Subscriptors de Caves i vins Artesans.

NO ES POT CRIMINALITZAR EL FET DE PENSAR I VIURE EN CATALÀ- SUPORT A J. PALOU

Aquell temps!

Empleats i familiars de la fàbrica de teixits d'Es Pont d'Inca el dia del comiat de l'encarregat, sr. Teixer. Anys cinquanta. Dins el grup grup hi podem distingir n'Eulogi i el seu fill, en Pere Amengual i el seu fill, en Mateu Puigserver, l'esposa i la filla del sr. Teixer, en Miquel Bunyola, els bessons de can Bunyola, en Joan Pujol, na Rosa Pujol (+), en Xisco, n'Aina "Carbonera" i la seva filla Antònia, la petit ade can Cosset, na Dolores, na Margalida Adrover (+), na Maria Mora, na Marissa, el fill de la Merenciana.

(Fotografia gentilmente cedida per Catalina Puigserver, d'Es Pont d'Inca)

MÚSIC A VIST

I.- Conta la llegenda que en vida de Bach, les seves *Variacions Goldberg* (BWV 988) per a teclat es varen fer servir per ajudar a dormir un aristòcrata el temps de la migdiada. "Si non é vero é ben trovato". Coses que passen. Els genis no sempre són reconeguts al moment.

II.- En qüestió de tres setmanes hem pogut escoltar al viu dues vegades les Variacions Goldberg, en un cicle al centre de cultura de Sa Nostra de Palma. Cicle que ha presentat la partitura de dues maneres: en la versió més històrica (amb clave) de Maggie Cole i amb la més romàntica (amb piano) d'Antoni Besses. Les dues, però, igualment interessants. Les grans obres permeten aquestes llicències.

Pere Estelrich i Massutí

Guia de Serveis

SERVEIS PÚBLICS	ARMERIES	CAFÈS	GESTORIES	PERFUMS	TAXIS
Ajuntament de Mxi Centraleta, 78 81 00 Àrea de Cultura, 797624 Serveis Socials, Sanitat Mdi Ambient 794643 Urbanisme, 78 81 36/37 Ambulàncies , 061 Bombers CIM , 085 Cementeri , 79 51 66 Centre de Salut de Muntanya, 60 49 59 Creu Roja , 20 22 22 Dispensaris Mèdics Sa Cabaneta, 79 77 85 Es Pla de na T, 79 5180 Es Pont d'Inca, 79 4951 Pòrtol, 79 74 49 Escola de Ceràmica S'Escorxador, 79 73 82 Funerària can Pere Antoni , 62 01 29 Guàrdia Civil , 60 02 27 Jutjat , 79 78 82 Mercats Es Pont d'Inca - divend Pòrtol - dijous Sa Cabana - dimecres Parròquies Sant Alonso, 60 0173 Sant Llàtzer, 60 02 31 Sant Marçal, 60 20 24 V. del Carme, 60 21 29 Polícia Local , 60 44 08 Pòrtula , 79 78 70 Protecció Civil , 218100	Monserrat , caça / pesca Son Ferriol, 42 79 79 ARQUITECTES Gabriel Rosselló Es Pla d.Tesa, 794464 Gabriel Rosselló Es Pla d.Tesa, 794464 Anselm López B. Pòrtol, 60 22 00 ASSEGURANCES Mapfre, Pere Ramis Sa Cabaneta, 79 79 53 Gesco , Es Pont d'Inca 60 11 63 - 929611920 AUTOSERVEIS Can Crosta - Pòrtol Tel. 60 22 59 AUTOSERVEIS Can Crosta - Pòrtol Tel. 60 22 59 BEGUDES Com. Montycarrera Es Poligon, 60 46 09 CAIXES D'ESTALV La Caixa Es Pla de na T, 601428 Sa Cabaneta, 60 26 17	Es Cine - Pòrtol Tel 60 20 94 3JP - Ciutat Tel. 989 68 08 39 CLASSES PARTIC. Àngel - Professor Tel. 79 73 71 COL·LEGIS Pius XII - Palma Tels 751794 / 751572 COSMÈTICA NAT. Tot Herba Es Pont d'I. 60 15 10 DENTISTES Clínica dental Sa Cabaneta/Pont d'I. 60 23 11 - 79 40 36 ESPORTS Es Refugi - Ciutat Tel. 71 67 31 FLORISTERIES Es Pont d'Inca Tel. 79 58 80 FORNS Bon Jorn - Pòrtol De 7 a 22 h, 79 78 78	Antoni Juan Sa Cabaneta, 60 27 54 IMMOBILIÀRIES Gestoria Antoni Juan Sa Cabaneta, 60 27 54 INFORMÀTICA PuntBak - Ciutat Tel. 75 72 80 PuntBak - Ciutat Tel. 75 72 80 NOTARIES Antoni Roca Sa Cabaneta, 60 22 85 Maria Josep Cànaves Santa Maria, 140614 ÒPTIQUES Ciutat - Palma Tel. 46 37 77 PAPERERIES S'Estel - Pòrtol Tel. 79 74 40 S'Estel - Pòrtol Tel. 79 74 40 PERFUMS Flor d'Ametler Es Pont d'Inca, 601510	Flor d'Ametler Es Pont d'Inca, 601510 Flor d'Ametler Es Pont d'Inca, 601510 Flor d'Ametler Es Pont d'Inca, 601510 Espai reservat per a la TEVA oferta PERRUQUERIES Bell Art-Sta Maria d.C. Tel. 62 01 33 Saló Maria Pòrtol, Tel. 60 29 18 PREMSA VIRTUAL Vilaweb Mallorca 60 24 63 / 79 78 70 RESTAURACIÓ Kalma - Mobles Sa Cabaneta, 79 79 03 RESTAURANTS S'Altell - Es Pont d'I. Tel. 60 10 01 S'Amagat - Pizzeria Pòrtol, 79 73 59	Servei de taxis Tel. 62 01 29 VOLEU SORTIR EN AQUESTA GUIA ? 60 31 44 79 78 70 60 24 63

Benvolguts subscriptors!

**Pel maig sortejam
UNA XOCOLATADA
AMB ENSAÏMADES**

Per gentilesa del
Forn Bon Jorn
de Pòrtol

(C/ d'Albert Castell, 1; Tel. 79 78 78)

hi haurà un/a subscriptor/a de **Pòrtula** que podrà degustar en família la deliciosa xocolata del nou local.

La propera revista durà el nom de la persona sortada.
Contactau amb la Redacció per poder retirar el premi.

Si t'interessa Marratxí... t'interessa **Pòrtula**. No esperis més i subscriu-t'hi . Tel **79 78 70 / 60 31 44**

Benvolguts subscriptors!

El sorteig, efectuat per ordinador, dels regals oferits per les entitats col·laboradores i cases comercials ha donat el següent resultat

2 ENTRADES PEL MALLORCA (19 IV)

Antoni Canyelles i O.
Son Ferriol
Pere Gelabert Mora
Sa Cabaneta

PACK 4 CERVESES SAN MIGUEL

Dana Alcover
Ciutat
Joan Bestard Parets
Es Pla de Na T.
Miquel Bonet i Bosch
Es Pont d'I. Nou
Antoni Català Valc.
Sa Cabaneta
Club Gent Major "Es Turó
Pòrtol
Rafel Crespi Ramis
Pòrtol
Maria Isabel Llinàs Salva
Es Pont d'Inca
Claudio D. Moran
Es Pont d'Inca
Pere Morey Binimelis
Sa Cabaneta
Catalina Mozo Balaguer
Es Pont d'Inca
Joan Palou Canyelles
Pòrtol
Joan Roig
Palma

CD / CDrom RÀDIO ACTIVA'T La Caixa

Caterina Noguera
Ciutat
Guillem Parera Galmés
Es Pont d'Inca
Mre Soledad Rocafull
Pòrtol

CALENDARI DE PARET 1998

Bartomeu Barceló "Güell"
Es Pont d'I. Nou
Caterina Barrera Serra
Sa Cabaneta
Joan Bonet Rubí
Sa Cabaneta
Xavier Caimari Aleixo
Pòrtol
Martí Creus
Sa Cabaneta
Antoni Fiol Vich
Pòrtol
Sebastià Frau
Serra Pòrtol
Joan Garcia Ros
Sa Cabaneta
Col·legi La Salle
Es Pont d'Inca
Josep M. Malbertí
Es Pont d'Inca
Parròquia de Sant Marçal
Sa Cabaneta
Miquel Ribas Tugores
Es Pla de Na T.
Gabriel Seguí Mas
Ciutat
Catalina Tous Barrera
Pòrtol
Magda Zanoaguera Vidal
Ciutat

Serv. PERRUQUERIA

Catalina Thom Fuster
Es Pont d'Inca
Pere Llofriu i Mora
Ciutat
Rafel Payeres i Cifre
Sa Cabaneta

2 ENTRADES CINEMA PÒRTOL

Pere Bujosa i Redons
Pòrtol
Caterina Crespi Canyell.
Pòrtol
Francesca Fiol Mari
Sa Cabaneta
Pedro L. Gutierrez Moreno
Sa Cabaneta
Hospital Son Dureta
Ciutat
Joan Mas Serra
Es Pont d'Inca
Joan Moll i Marqués
Ciutat
Maria Teresa Moyà Mas
Es Pla de Na T.
Antoni Palou Vich
Pòrtol
Climent Picornell i Bauçà
Ciutat
Francesca Pizà Bestard
Sa Cabaneta
Antoni Ramis
Pòrtol
Marçal Ramis
Sa Cabaneta
Aina Rigo Barrera
Sa Cabaneta
Miquel Valdivieso Verd
Es Pont d'Inca

ENSAÏMADA SYP

Jaume Amengual Serra
Pòrtol
Maria Frau Riutort
Es Pla de Na T.
Caterina Ramis
Sa Cabaneta
Josep Salom Mieras
Pòrtol
Rafel Serra Tous
Es Pont d'Inca

REGLA-CALENDARI I BOLÍGRAF La Caixa

P.S.I.B. Agrupació Marratxí
Es Pont d'Inca
Jaume Roig
Sa Cabaneta
Victoriano Sánchez
Es Pla de Na T.
Miquel Sastre i Bestard
Es Pla de Na T.
Guillem Simó Bonet
Pòrtol
Consuelo Torres López
Sa Cabaneta
Miquel Vaquer Albons
Pòrtol

LOT PRODUCTES "Flor d'Ametler"

Assumpció Capó Frau
Es Pont d'Inca

LOT 3 LLIBRES "Sa Nostra"

Magdalena Dols Cañellas
Sa Cabaneta
Bartomeu Reynés Ameng
Pòrtol
Sebastià Sbert Bibiloni
Pòrtol

Els premis caduquen dia 20 d'aquest mes (el dècim de loteria i les entrades del Mallorca, dia 15)

SYP
Servei i Preu Distributions
Mercat
60 42 42
Polígon de Marratxí

Loteria / Primitiva
Bonoloto / 1-X-2
Aving. Antoni Maura, 20 A
Tel. 60 02 68 Es Pont d'Inca

Flor d'Ametler
Perfumeria Rover
Marratxí
60 15 10

"SA NOS TRA"
Obra Social i Cultural

VETLADES a l'ombra d'ES MOLÍ

A la vetlada que farem el proper mes hi podrà assistir **Joan Ll. Amer**, de Pòrtol, com a subscriptor convidat. Els interessats en assistir adesiara a les Vetlades vos heu de posar en contacte amb el 79 78 70 / 60 24 63 per indicar el vostre nom i telèfon.

SORTEJAT EL LOT DE PRODUCTES FLOR D'AMETLER

En el sorteig efectuat per ordinador la sort ha correspost a **BIEL SERRA** de Sa Cabaneta. Enhorabona.

Els productes Flor d'Ametler són totalment naturals i tenen fama mundial.

T'interessa Marratxí...? ...T'interessa **Pòrtula**! No esperis més i subscriu-t'hi. Tel **79 78 70 / 60 31 44**

Associació de Premsa Forana
Princesa 22
Sant Joan

PARA BILBAO MADRID
BARCELONA Y VALENCIA
PONGA N.º DISTRITO POSTAL

PARA BILBAO MADRID
BARCELONA Y VALENCIA
PONGA N.º DISTRITO POSTAL

PARA BILBAO MADRID
BARCELONA Y VALENCIA
PONGA N.º DISTRITO POSTAL

Les ferestes calaveres d' "els Revolt" de Sa Cabaneta a la Rua de Marratxí
(15 febrer 1998) (Foto, BMM)